Stary Testament

Podręcznik do studiowania dla ucznia

Słowo wstępne

Kurs ten koncentruje się głównie na naukach zawartych w Starym Testamencie. Obejmuje on również księgi Mojżesza i Abrahama, które są częścią Perły Wielkiej Wartości. Zebrane razem, księgi te dają nam opis tego, w jaki sposób Bóg postępował ze swoim ludem od czasów Rady w Niebie do kilkuset lat przed narodzeniem Zbawiciela. Dostarczają one silnych przykładów wiary i posłuszeństwa. Ukazują one również konsekwencje zapominania, nieposłuszeństwa czy przeciwstawiania się Bogu. Proroctwa zawarte w tych księgach świadczą o narodzinach Zbawiciela, Zadośćuczynieniu, powtórnym przyjściu i rządach w czasie milenium.

Powyższy podręcznik do studiowania podaje w zarysie lekturę na każdy tydzień, dostarcza wnikliwych pytań oraz sugeruje dodatkowe odnośniki do pisma świętego, aby nadać przejrzystość i zakres waszemu studiowaniu. (Słownik biblijny, przewodnik tematyczny oraz odnośniki w edycji Biblii Króla Jakuba wydanej przez Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich w języku angielskim dostarczają również wielu pomocnych spostrzeżeń). Podręcznik do studiowania przeznaczony jest do następujących zastosowań:

a. *Indywidualne studiowanie pisma świętego*. Pytania zawarte w każdym materiale do przeczytania pomogą wam zobaczyć, w jaki sposób nauki proroków ze Starego Testamentu mogą pomóc wam w zbliżeniu się do Chrystusa.

b. *Rodzinne studiowanie pisma świętego*. Powyższy podręcznik do studiowania będzie cennym narzędziem podczas lekcji domowego wieczoru rodzinnego lub innej dyskusji rodzinnej.

c. *Przygotowanie do dyskusji na lekcji*. Kiedy studiujecie zadaną lekturę i rozważacie pytania do niej, będziecie lepiej przygotowani, aby wziąć czynny udział w czasie lekcji zasad ewangelii.

Kierowani poprzez Ducha podczas studiowania, będziecie w stanie składać świadectwo tak, jak Job: „Lecz ja wiem, że Odkupiciel mój żyje i że jako ostatni nad prochem stanie!” (Ks. Joba 19:25).

„Albowiem to dzieło moje i chwała moja” 1

Mojżesz 1

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. Mojżesz 1:1–11. Mojżesz widzi Boga i rozmawia z Nim twarzą w twarz. Mojżesz dowiaduje się, że jest synem Boga na podobieństwo Jednorodzonego Syna Ojca.

b. Mojżesz 1:12–23. Szatan staje przed Mojżeszem; Mojżesz wypędza go.

c. Mojżesz 1:24–39. Bóg ponownie ukazuje się i naucza o Swoim dziele i chwale.

- Czego Mojżesz nauczył się o Bogu z doświadczeń opisanych w Mojżesz 1:1–7? Czego Mojżesz nauczył się o sobie? Czy wiedza o tym, że jesteśmy dziećmi Boga, stworzonymi na podobieństwo Jego Syna, może coś zmienić w naszym życiu?

- W jaki sposób Mojżesz otrzymał siłę, aby oprzeć się pokusom Szatana? (Zob. Mojżesz 1:18, 20–21). W jaki sposób Mojżesz kazał Szatanowi odejść? W jaki sposób modlitwa może wzmocnić nas w opieraniu się pokusom? Co jeszcze możemy zrobić, aby otrzymać tę siłę?
- Chociaż Bóg stworzył światy i ludzi, które są dla nas niezliczone, zapewnił On Mojżesza, że zna je wszystkie (Mojżesz 1:35). W jaki sposób możecie odczuć, że Ojciec Niebieski i Jezus Chrystus znają każdego z was z osobna i kochają was?
- Dlaczego jest to ważne dla nas, abyśmy wiedzieli, co jest dziełem i chwałą Boga? W jaki szczególny sposób możemy pomagać Mu w tym wspaniałym dziele?

„Zostałeś wybrany jeszcze przed narodzeniem” 2

Abraham 3; Mojżesz 4:1–4

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. Abraham 3:11–12, 22–23; Nauki i Przymierza 138:53–57. Abraham rozmawia z Panem twarzą w twarz i dowiaduje się, że w życiu przedziemskim wiele „szlachetnych i wielkich” duchów zostało wybranych przed narodzeniem do wypełnienia swoich misji w śmiertelności (Abraham 3:11–12, 22–23). Prezydent Joseph F. Smith mówi więcej na temat „szlachetnych i wielkich duchów” w wizji przedstawiającej Zbawiciela, który odwiedził świat duchów przed Swoim Zmartwychwstaniem (NiP 138:53–57).

b. Abraham 3:24–28; Mojżesz 4:1–4. Abraham i Mojżesz zobaczyli w wizji, że Jezus Chrystus został wybrany na Radzie w Niebie, aby być naszym Zbawicielem oraz to, że dokonaliśmy wyboru, aby pójść za Nim. Zobaczyli oni również, że Lucyfer (Szatan) i duchy, które poszły za nim, zostali wypędzeni z nieba.

- Kogo zobaczył w wizji świata duchów Prezydent Joseph F. Smith? (Zob. NiP 138:53). Do czego zostali wybrani ci ludzie przed narodzeniem? (Zob. NiP 138:55–56).
- Poza ustanowieniem przed narodzeniem proroków do ich powołań, Bóg ustanowił wiele „innych wybranych duchów”, aby pomagali budować Jego królestwo w różny sposób. Do czego mogliście zostać ustanowieni przed narodzeniem? (Zob. NiP 138:56).
- Kim były dwa duchy na Radzie w Niebie, które zaoferowały się, że będą naszym Zbawicielem? (Zob. Abraham 3:27; Mojżesz 4:1–2). Czym różniły się ich propozycje? Dlaczego Ojciec Niebieski wybrał Jezusa Chrystusa, aby był naszym Odkupicielem? (Zob. Mojżesz 4:2–3).
- Dodatkowa lektura: Ks. Izajasza 14:12–15; Objawienie 12:7–9; Alma 13:3–5; Nauki i Przymierza 29:36–39; oraz pozostała część księgi Abrahama 3 i Nauki i Przymierza 138.

Stworzenie

Mojżesz 1:27–42; 2–3

3

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. Mojżesz 1:27–42. Mojżesz otrzymuje Boską wizję stworzenia oraz przykazanie, aby zapisał opis Stworzenia ziemi.

b. Mojżesz 2:1–25; 3:1–14. Mojżesz dowiaduje się, że Bóg jest Stwórcą wszystkich rzeczy.

c. Mojżesz 2:26–31; 3:7, 15–25. Mojżesz dowiaduje się, że mężczyźni oraz kobiety są stworzeni na podobieństwo Boga.

- Co Bóg objawił na temat celu Stworzenia? (Zob. Mojżesz 1:39; Abraham 3:24–25; zob. również 1 Nefi 17:29).
- Które z Boskich stworzeń są wyjątkowo piękne dla was? W jaki sposób możemy odnieść korzyść zwracając każdego dnia baczniejszą uwagę na piękno stworzenia?
- W jaki sposób stworzenie „daje świadectwo o Bogu"? (Zob. Mojżesz 6:63; Alma 30:44).

Dodatkowa lektura: Abraham 4–5; I Ks. Mojżeszowa 1–2.

„Bo przez moje wykroczenie otwarły się moje oczy"

Mojżesz 4; 5:1–15; 6:48–62

4

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. Mojżesz 4; 5:10–11; 6:48–49, 55–56. Szatan przychodzi do Ogrodu Eden, aby oszukać Ewę. Ewa i Adam spożywają owoc z drzewa poznania dobra i zła (4:5–12). Będąc upadli, Adam i Ewa zostają wypędzeni z ogrodu (4:13–31). Później, Adam i Ewa cieszą się błogosławieństwami Upadku (5:10–11). Enoch naucza o skutkach Upadku (6:48–49, 55–56).

b. Mojżesz 5:14–15; 6:50–54, 57–62. Dzięki zadośćuczynieniu Jezusa Chrystusa, ludzie są zbawieni od śmierci fizycznej poprzez zmartwychwstanie oraz mogą być zbawieni od śmierci duchowej poprzez wiarę, odpokutowanie, chrzest, dar Ducha Świętego i posłuszeństwo przykazaniom.

c. Mojżesz 5:1–9, 12. Adam i Ewa rozpoczynają śmiertelne życie. Nauczają oni swoje dzieci prawd ewangelii (5:1–4, 12). Adam składa ofiarę na podobieństwo ofiary Jednorodzonego (5:5–9).

- Jakie były rezultaty Upadku dla Adama i Ewy — i dla nas? (Zob. Mojżesz 4:22–29; 5:10–11; 6:48–49, 55–56; 2 Nefi 2:22–23; 9:6; I Ks. Mojżeszowa 3:16–23).
- Kiedy prorocy nauczali o Upadku Adama i Ewy, często również nauczali o Zadośćuczynieniu Jezusa Chrystusa (Mojżesz 5:10–15; 6:48–62; 2 Nefi 9:6–10). Dlaczego ważne jest, aby nauczać o Zadośćuczynieniu razem z Upadkiem?
- Jaki był cel ofiary, którą złożył Adam? (Zob. Mojżesz 5:7–9). Jakie podobne symbole my otrzymaliśmy?

Dodatkowa lektura: I Ks. Mojżeszowa 1–3; I List do Koryntian 15:20–22; 2 Nefi 2:5–30; 9:3–10; Helaman 14:15–18; Nauki i Przymierza 19:15–19; 29:34–44; Zasady Wiary 1:2; „Upadek Adama", Słownik biblijny, strona 670.

„Jeżeli będziesz dobrze czynił, zostaniesz przyjęty" 5

Mojżesz 5–7

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. Mojżesz 5:16–41. Kain miłuje Szatana bardziej niż Boga i słucha rozkazu Szatana, aby złożyć ofiarę Panu (5:16–19). Pan odrzuca ofiarę Kaina i nakazuje Kainowi, aby odpokutował (5:20–25). Kain zawiera przymierze z Szatanem i zabija Abla (5:26–33). Pan przeklina Kaina, Kain zostaje odsunięty sprzed oblicza Pana (5:34–41).

b. Mojżesz 6:26–63. Enoch, czwarty prawnuk Adama, zostaje powołany przez Pana, aby głosić pokutę (6:26–36). Enoch jest posłuszny przykazaniu Pana (6:37–63).

c. Mojżesz 7:13, 17–21, 23–47, 68–69. Wiara Enocha jest tak wielka, że góry rozstępują się przed nim, rzeki zmieniają bieg i wszystkie narody boją się go (7:13, 17). Pan i Enoch lamentują nad niegodziwością ludzi na ziemi (7:23–47). Ludzie w mieście Enocha są jednego serca i umysłu w Panu, i całe miasto zostaje zabrane do nieba (7:18–21, 68–69).

- W jaki sposób odpowiedział Kain Panu, kiedy go zapytał, gdzie jest Abel? (Zob. Mojżesz 5:34). Co to znaczy być stróżem naszego brata? (Zob. I List Jana 3:11, 17–18).
- Dlaczego Pan nazwał Enocha i jego lud Syjonem? (Zob. Mojżesz 7:18). Co to znaczy być „jednego serca i umysłu"? Co możemy zrobić, aby stać się jednego serca i jednego umysłu w Panu w naszych rodzinach, w Kościele?

Dodatkowa lektura: Mojżesz 5:42–55; 6:10–25; 7:14–16, 59–64; 2 Nefi 2:25–27; I Ks. Mojżeszowa 4:1–16.

„Noe [...] przygotował arkę dla ocalenia rodziny swojej" 6

Mojżesz 8:19–30; I Ks. Mojżeszowa 6–9;11:1–9

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. Mojżesz 8:19–30; I Ks. Mojżeszowa 6:5–22; 7:1–10. Noe głosi ewangelię, ale ludzie nie słuchają (Mojżesz 8:19–25). Z powodu niegodziwości ludzi, Pan oświadcza, że zniszczy wszelkie ciało na ziemi (Mojżesz 8:26–30; I Ks. Mojżeszowa 6:5–13). Pan nakazuje Noemu, aby zbudował arkę i zabrał do niej swoją rodzinę i po parze z wszelkich żyjących istot (I Ks. Mojżeszowa 6:14–22; 7:1–10).

b. I Ks. Mojżeszowa 7:11–24; 8; 9:8–17. Deszcz pada przez czterdzieści dni i czterdzieści nocy (7:11–12). Wszyscy ludzie i zwierzęta, którzy nie są na arce, umierają (7:13–24). Kiedy wody opadają, Noe, jego rodzina i zwierzęta opuszczają arkę i Noe

składa Panu ofiarę (8:1–22). Pan ustanawia tęczę, jako symbol przymierza z Noem (9:8–17).

c. I Ks. Mojżeszowa 11:1–9. W kilka pokoleń po potopie, ludzie próbują zbudować wieżę sięgającą nieba. Pan miesza ich języki i rozprasza ich po całym świecie.

- Jak wyglądał świat, kiedy Pan powołał Noego, aby głosił ewangelię? (Zob. Mojżesz 8:20–22). Jakie podobieństwa możecie zauważyć pomiędzy ludźmi z czasów Noego a ludźmi żyjącymi w naszych czasach?
- W jaki sposób ludzie z czasów Noego mogli uniknąć zniszczenia? (Zob. Mojżesz 8:23–24). W jaki sposób słuchanie oraz podążanie za prorokami może pomóc uniknąć nam duchowego oraz doczesnego zniszczenia?
- Dlaczego Noe zbudował arkę? (Zob. List do Hebrajczyków 11:7). Jakie „arki" mamy w dzisiejszych czasach, które mogą pomóc nam ocalić nas od zła, które nas otacza? (Możecie zechcieć odnieść się do broszury *Dla wzmocnienia młodzieży* [34285 166], aby odpowiedzieć na to pytanie). W jaki sposób możemy innym pomóc znaleźć schronienie w tych „arkach"?

Dodatkowa lektura: List do Hebrajczyków 11:7; Mojżesz 7:32–36.

Przymierze z Abrahamem 7

Abraham 1:1–4; 2:1–11; 12:1–8; I Ks. Mojżeszowa 17:1–9

Przestudiuj Abraham 1:1–4; 2:1–11; I Ks. Mojżeszowa 12:1–8; 17:1–9. We fragmentach tych, Abraham pragnie być sprawiedliwym i godnym błogosławieństw Boga. Bóg zawiera przymierze z Abrahamem, które obiecuje, że Abraham będzie posiadał liczne potomstwo, które otrzyma ziemię obiecaną, błogosławieństwa kapłaństwa i ewangelię.

Wszyscy członkowie Kościoła są nasieniem Abrahama, co oznacza, że jesteśmy jego potomkami i spadkobiercami błogosławieństw i obowiązków przymierza z Abrahamem. Te wspaniałe błogosławieństwa przychodzą do nas, kiedy zachowujemy przymierza ewangelii. Pierwszym przymierzem, które zawieramy, jest chrzest. Później, w świątyni otrzymujemy pełnię przymierza z Abrahamem.

- Jakie błogosławieństwa obiecał Abrahamowi Pan jako część przymierza z Abrahamem?
- Jakie są nasze obowiązki jako spadkobierców przymierza z Abrahamem? (Zob. Abraham 2:9, 11; I Ks. Mojżeszowa 18:19).

Dodatkowa lektura: Nauki i Przymierza 132:19–24, 29–32; I Ks. Mojżeszowa 15; „Abraham, przymierze z", Słownik biblijny, strona 602.

Sprawiedliwe życie w niegodziwym świecie 8

I Ks. Mojżeszowa 13–14; 18–19

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. I Ks. Mojżeszowa 13. Po krótkim pobycie w Egipcie, Abraham i jego rodzina wracają do Kanaanu. Abraham osiedla się w Hebronie a jego bratanek, Lot, osiedla się w pobliżu Sodomy.

b. I Ks. Mojżeszowa 14:1–2, 8–24. Lot zostaje wzięty do niewoli, z której uwalnia go Abraham (14:1–2, 8–16). Abraham płaci dziesięcinę Melchizedekowi i odmawia przyjęcia łupów wojennych od króla Sodomy (14:17–24).

c. I Ks. Mojżeszowa 18:16–33; 19:1–29. Pan mówi, że zniszczy Sodomę i Gomorę z powodu niegodziwości ludzi (18:16–22). Abraham prosi Pana, aby ocalił miasta, jeśli znajdzie w nich sprawiedliwie żyjących ludzi (18:23–33). Lotowi i jego rodzinie nakazuje się opuszczenie Sodomy (19:1–23). Pan niszczy Sodomę i Gomorę (19:24–29).

- Na początku Lot „mieszkał w miastach okręgu" za Sodomą, ale „rozbijał swe namioty aż do Sodomy" (I Ks. Mojżeszowa 13:12). Później zamieszkał on w samej Sodomie (I Ks. Mojżeszowa 14:12). Jakie rzeczy możemy robić, które są duchowymi odpowiednikami rozbijania naszych namiotów w kierunku Sodomy?
- O co prosił Abraham, kiedy dowiedział się, że Pan zamierza zniszczyć Sodomę i Gomorę? (Zob. I Ks. Mojżeszowa 18:23–32). Czego uczymy się z faktu, że Pan ocali miasta, jeśli znajdzie w nich sprawiedliwych ludzi?

Dodatkowa lektura: I Ks. Mojżeszowa 12; Tłumaczenie Józefa Smitha, I Ks. Mojżeszowa 14:25–40; 19:9–15.

„Bóg upatrzy sobie jagnię" 9

Abraham 1; I Ks. Mojżeszowa 15–17; 21–22

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. Abraham 1:1, 5–20. Jako młody człowiek, Abraham jest prześladowany przez fałszywych kapłanów faraona. Usiłują oni złożyć go w ofierze, ale zostaje on wybawiony przez Jahwe.

b. I Ks. Mojżeszowa 15–17; 21. Później obiecano Abrahamowi potomstwo (15:1–6). Saraj daje Abrahamowi za żonę Hagar; Hagar rodzi Ismaela (16:1–16). Bóg ponownie mówi o przymierzu z Abrahamem, obiecując, że Abraham będzie ojcem wielu narodów (17:1–14). Ogłoszenie narodzin Izaaka, poprzez którego przymierze będzie kontynuowane (17:16–22). Saraj rodzi Izaaka (21:1–12).

c. I Ks. Mojżeszowa 22. Bóg nakazuje Abrahamowi złożyć w ofierze Izaaka (22:1–2). Abraham przygotowuje się do złożenia Izaaka w ofierze, ale Bóg zamiast tego upatruje sobie jagnię, które ma być złożone w ofierze (22:3–19).

Uwaga: I Ks. Mojżeszowa 17 mówi o tym, jak Pan zmienia imię Abrama na

Abrahama i imię Saraj na Sara (zob. wersety 5, 15). Imion Abraham i Sara używa się w całym tym rozdziale.

- W jaki sposób Abraham odpowiedział na przykazanie Boga, aby złożyć w ofierze Izaaka? (Zob. I Ks. Mojżeszowa 22:2–3). W jaki sposób Izaak odpowiada na tę sytuację? (Zob. I Ks. Mojżeszowa 22:3–10). Czego możemy się nauczyć od Abrahama i Izaaka na temat wiary i posłuszeństwa? (Zob. List do Hebrajczyków 11:17–19; List Jakuba 2:21–23).
- Gotowość Abrahama do złożenia w ofierze Izaaka była na podobieństwo gotowości Ojca Niebieskiego do złożenia w ofierze Jego Jednorodzonego Syna (Jakub 4:5; I Ks. Mojżeszowa 22:8, 13). Jakie są pewne podobieństwa pomiędzy doświadczeniem Abrahama i Ojca Niebieskiego? Jaka jest największa różnica?

Dodatkowa lektura: List do Hebrajczyków 11:8–19; Jakub 2:21–23; Jakub 4:5; Nauki i Przymierza 132:34–36.

Błogosławieństwa pierworodztwa; małżeństwo w przymierzu

10

I Ks. Mojżeszowa 24–29

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. I Ks. Mojżeszowa 24. Abraham podkreśla znaczenie małżeństwa w przymierzu poprzez wybranie godnej żony dla Izaaka.

b. I Ks. Mojżeszowa 25:20–34. Rebeka otrzymuje objawienie na temat jej nienarodzonych synów, bliźniąt (25:22–23). Kiedy ci synowie dorośli, Ezaw sprzedaje swe pierworodztwo Jakubowi (25:29–34).

c. I Ks. Mojżeszowa 26–29. Izaakowi i jego potomkom obiecane są błogosławieństwa przymierza z Abrahamem (26:1–5). Ezaw żeni się poza przymierzem (26:34–35). Izaak błogosławi Jakuba, aby panował nad ludem i narodami (27:1–46). Izaak wypowiada do Jakuba słowa błogosławieństw przymierza z Abrahamem i wysyła go, aby znalazł godną żonę (28:1–10). Jakub poślubia Leę i Rachelę w przymierzu (29:1–30).

- W jaki sposób, niektórzy z nas mogą popełniać podobne błędy do Ezawa, wybierając rzeczy, które raczej natychmiast przynoszą zadowolenie aniżeli rzeczy, które mają wieczną wartość?
- Czego możemy się nauczyć o Jakubie, widząc jego wysiłki zmierzające do małżeństwa w przymierzu? (Zob. I Ks. Mojżeszowa 28:1–5; 29:1–28).
- Jakie niektóre rzeczy mogą robić dzieci oraz młodzież w celu przygotowania się do zawarcia małżeństwa w świątyni? Co musi zrobić dwoje ludzi, którzy zawarli ślub w świątyni, aby zapewnić sobie to, że będą oni naprawdę wiecznym małżeństwem?

„Jak mogę czynić tak wielką niegodziwość?” 11

I Ks. Mojżeszowa 34; 37–39

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. I Ks. Mojżeszowa 37. Józef, jedenasty syn Jakuba, zostaje znienawidzony przez swych braci i sprzedany do niewoli.

b. I Ks. Mojżeszowa 39. Józefowi, jako niewolnikowi dobrze się wiedzie, ale zostaje oskarżony o niemoralność i osadzony w więzieniu (39:1–20). Przełożony więzienia powierza Józefowi nadzór nad innymi więźniami (39:21–23).

c. I Ks. Mojżeszowa 34:1–12; 35:22; 38:1–30. Grzech niemoralności ma negatywne konsekwencje dla rodziny Jakuba (34:1–12; 35:22; 38:1–30).

Żony Jakuba urodziły mu dwunastu synów, którzy zapoczątkowali dwanaście plemion Izraela (Pan zmienił imię Jakuba na Izrael; zob. I Ks. Mojżeszowa 32:28). Jedenastym synem Jakuba był Józef, jako najstarszy syn Jakuba i Racheli, Józef otrzymał pierworodztwo, kiedy Ruben, najstarszy syn Jakuba i Lei utracił je na skutek nieprawości (I Ks. Kronik 5:1–2).

- Co zrobił Józef, kiedy żona Potyfara próbowała skusić go do grzechu? (Zob. I Ks. Mojżeszowa 39:11–12). W jaki sposób możemy naśladować przykład Józefa, kiedy jesteśmy kuszeni?
- Czego możemy nauczyć się od Józefa odnośnie zmiany złych doświadczeń i okoliczności na dobre? (Zob. I Ks. Mojżeszowa 39:20–23; zob. również List do Rzymian 8:28).

Dodatkowa lektura: I Ks. Mojżeszowa 34:13–31.

„W ziemi niedoli mojej” 12

I Ks. Mojżeszowa 40–45

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. I Ks. Mojżeszowa 40–41. W więzieniu, Józef właściwie tłumaczy sny sług faraona. Później tłumaczy sny o krowach i kłosach, które miał faraon. Józef zostaje ustanowiony namiestnikiem faraona nad całym Egiptem i przygotowuje ludzi do klęski głodu.

b. I Ks. Mojżeszowa 42–45. Jakub dwa razy wysyła swoich synów do Egiptu w celu zakupu zboża. Józef daje się poznać swoim braciom i wybacza im, po czym wszyscy się radują.

- Co według świata powinniśmy zrobić, kiedy ktoś nas skrzywdził, tak jak skrzywdzili Józefa jego bracia? Co mówi Pan, abyśmy robili? (Zob. NiP 64:8–11). W jaki sposób zostaliście pobłogosławieni, kiedy miło potraktowaliście innych, którzy źle się z wami obchodzili? Jak możemy się stać bardziej wybaczającymi?
- W jaki sposób uwięzienie Józefa w Egipcie, będące próbą dla niego, stało się błogosławieństwem dla niego, jego rodziny i całego Egiptu? (Zob. I Ks. Mojżeszowa 45:4–8). Jakie mieliście doświadczenia, w których wydarzenia, które na początku wydawały się być negatywne, stawały się w końcu błogosławieństwami?

Dodatkowa lektura: 2 Nefi 2:2; Nauki i Przymierza 64:8–11; 122:5–9.

Niewola, pascha i exodus

II Ks. Mojżeszowa 1–3; 5–6; 11–14

13

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. II Ks. Mojżeszowa 1–3. Izraelici zostają niewolnikami Egipcjan (1:1–14). Faraon nakazuje zabicie wszystkich synów urodzonych pośród Izraelitów (1:15–22). Mojżesz przychodzi na świat i jest wychowywany przez córkę faraona (2:1–10). Pan ukazuje się Mojżeszowi w ognistym krzewie i powołuje go do wyprowadzenia Izraela z niewoli (3:1–22).

b. II Ks. Mojżeszowa 5–6. Mojżesz i Aaron proszą faraona, aby uwolnił Izrael, lecz faraon odmawia i nakłada większe jarzmo na lud (5:1–23). Pan obiecuje wypełnić przymierze, które zawarł z Abrahamem (6:1–8).

c. II Ks. Mojżeszowa 11–13. Po zesłaniu wielu plag na Egipt, Pan obiecuje zesłać na nich jeszcze jedną plagę, w której to w każdym domu umrze każdy pierworodny (11:1–10). Pan poucza Mojżesza na temat przygotowania do Paschy, która uchroni Izrael przed plagą (12:1–20). Pierworodni w Egipcie zostają zabici (12:29–30). Faraon mówi Mojżeszowi, aby wyprowadził swój lud z Egiptu, i Izraelici opuszczają Egipt (12:31–42). Mojżesz mówi dzieciom Izraela, aby zachowywały w przyszłości Święto Przaśników na pamiątkę ich wyprowadzenia (13:1–16). Pan idzie przed obozem Izraela w obłoku w ciągu dnia i w słupie ognia w ciągu nocy (13:17–22).

d. II Ks. Mojżeszowa 14. Faraon i jego armia ściga Izraelitów (14:1–9). Ludzi ogarnia strach i Mojżesz zwraca się do Pana o pomoc (14:10–18). Izraelici przekraczają Morze Czerwone po suchym dnie; ludzie faraona ścigając ich toną (14:19–31).

- Podczas Ostatniej Wieczerzy, Zbawiciel ustanowił sakrament w miejsce Paschy (Ew. Mateusza 26:19, 26–28). Jakie są podobieństwa między Paschą a sakramentem? (Zob. II Ks. Mojżeszowa 12:14; 13:9–10; NiP 20:75–79).
- Co Mojżesz powiedział dzieciom Izraela, kiedy zobaczyli oni armię faraona i ich wiara zachwiała się? (Zob. II Ks. Mojżeszowa 14:13–14). W jaki sposób możemy rozwijać wystarczająco silną wiarę, aby podtrzymała nas, kiedy jesteśmy przepełnieni strachem?
- W jaki sposób Pan wybawił dzieci Izraela przed posuwającą się naprzód armią egipską? (Zob. II Ks. Mojżeszowa 14:21–31). W jaki sposób ta historia może pomóc nam w czasach próby?

Dodatkowa lektura: II Ks. Mojżeszowa 4; 7–10; 15.

„Będziecie szczególną moją własnością”

II Ks. Mojżeszowa 15–20; 32–34

14

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. II Ks. Mojżeszowa 15:22–27; 16:1–31; 17:1–7. Dzieci Izraela szemrzą, ponieważ są spragnieni i głodni; Pan zaopatruje w wodę, mannę i przepiórki.

b. II Ks. Mojżeszowa 17:8–13; 18:13–26. Amalekici atakują Izrael. Izrael ma przewagę, kiedy Mojżesz trzyma swoje ręce w górze, lecz kiedy Mojżesz odczuwa zmęczenie i opuszcza ręce, Amalekici mają przewagę. Aaron i Chur podpierają ręce Mojżesza i Izrael wygrywa bitwę (17:8–13). Mojżesz wyznacza sędziów i udziela im upoważnienia (18:13–26).

c. II Ks. Mojżeszowa 19–20. Pan spotyka się z Mojżeszem na górze Synaj i daje Izraelowi Dziesięć Przykazań.

d. II Ks. Mojżeszowa 32–34. Mojżesz otrzymuje kamienne tablice zawierające instrukcje od Pana, ale tłucze je, kiedy widzi, jak lud czci złotego cielca (31:18; 32:1–24). Pan zabiera obrzędy Kapłaństwa Melchizedeka Izraelowi i daje im mniejsze prawo, prawo Mojżesza (Tłumaczenie Józefa Smitha, II Ks. Mojżeszowa 34:1–2). Mojżesz wyciosuje z kamienia nowe tablice, lecz nowe tablice nie zawierają „słów wiecznego przymierza świętego kapłaństwa” (II Ks. Mojżeszowa 34:1–5; Tłumaczenie Józefa Smitha, V Ks. Mojżeszowa 10:2). Lud zawiera przymierze, że będzie posłuszny prawu Mojżesza (34:10–35).

- W jaki sposób manna reprezentuje Chrystusa? (Zob. Ew. Jana 6:35). Czym Chrystusowy chleb żywota różni się od manny? (Zob. Ew. Jana 6:48–51). W jaki sposób możemy na co dzień spożywać Chrystusowy chleb żywota?

- Co przyrzekł Pan dzieciom Izraela, jeśli będą posłuszne? (Zob. II Ks. Mojżeszowa 19:3–6). W jaki sposób obietnice te odnoszą się do nas dzisiaj?

- Dlaczego Pan dał dzieciom Izraela prawo Mojżesza? (Zob. List do Galacjan 3:23–24; Mosjasz 13:29; Alma 25:15–16; NiP 84:19–27). W jaki sposób to prawo pomogło uczynić Izrael świętym i przyprowadzić ich do Chrystusa? (Zob. Mosjasz 13:30; Alma 34:14–15).

- Kiedy zostało wypełnione prawo Mojżesza? (Zob. 3 Nefi 15:4–10). Od tej pory nigdy więcej Pan nie wymagał ofiar ze zwierząt, które były ważną częścią prawa Mojżesza. O składanie jakiej ofiary On nas prosi? (Zob. 3 Nefi 9:19–22). Co to znaczy ofiarować skruszone serce i pokornego ducha?

Dodatkowa lektura: Psalm 78; I List do Koryntian 10:1–11; Nauki i Przymierza 84:19–27.

„Spojrzeć na Boga i żyć”
IV Ks. Mojżeszowa 11–14; 21:1–9

15

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. IV Ks. Mojżeszowa 11. Izraelici narzekają na mannę i pragną jeść mięso (11:1–9). Pouczony przez Pana, Mojżesz zbiera 70 starszych, aby mu pomagali (11:10–17, 24–30). Pan odpowiada na pragnienie posiadania mięsa przez Izraelitów poprzez zesłanie im nadmiaru przepiórek i ukaranie ich plagą z powodu ich chciwości i nadmiaru żądz (11:18–23, 31–35).

b. IV Ks. Mojżeszowa 12. Miriam i Aaron występują przeciwko Mojżeszowi (12:1–3). Pan każe Miriam i Aarona za ich szemranie (12:4–16).

c. IV Ks. Mojżeszowa 13–14. Mojżesz poucza 12 mężów, aby poszli i zbadali ziemię Kanaan (13:1–20). Wracają z dobrymi wieściami na temat zasobów ziemi, lecz wszyscy z wyjątkiem Jozuego i Kaleba obawiają się mieszkańców i pragną wrócić do Egiptu (13:21–14:10). Pan mówi Mojżeszowi, że niewierni i narzekający Izraelici będą wędrować po pustyni przez 40 lat, dopóki wszyscy z dorosłych tego pokolenia nie umrą, z wyjątkiem Jozuego i Kaleba (14:11–39).

d. IV Ks. Mojżeszowa 21:1–9. Izrael zniszczył Kanaanejczyków, którzy ruszyli do boju przeciwko nim (21:1–3). Pan zsyła jadowite węże jako karę za nieustające narzekania Izraelitów (21:4–6). Mojżesz robi miedzianego węża, osadza go na drzewcu i mówi ludziom, że jeśli spojrzą na niego, będą żyć (21:7–9).

- Dlaczego Izraelici narzekali na mannę? (Zob. IV Ks. Mojżeszowa 11:4–6). Jakie są niebezpieczeństwa, kiedy chcemy więcej, aniżeli posiadamy?
- Tak, jak lud Izraela musiał spojrzeć na miedzianego węża, aby żyć, tak my musimy patrzeć na Jezusa Chrystusa, aby otrzymać życie wieczne (Alma 37:46–47; Helaman 8:15). Co to znaczy patrzeć na Chrystusa?

Dodatkowa lektura: Ew. Jana 3:14–16; 1 Nefi 17:41; Alma 33:18–22; 37:46–47; Helaman 8:13–15.

„Nie mógłbym przestąpić zakazu Pana”
IV Ks. Mojżeszowa 22–24; 31:1–16

16

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. IV Ks. Mojżeszowa 22:1–21. Balak, król Moabu, jest przerażony zbliżaniem się Izraelitów. Proponuje Bileamowi nagrody, jeśli przyjdzie on do Moabu i przeklnie Izraelitów. Bóg nakazuje Bileamowi odmówić i Bileam jest posłuszny (22:1–14). Balak proponuje Bileamowi dodatkowe zaszczyty i bogactwa, jeśli przyjdzie on do Moabu i przeklnie Izrael. Bóg mówi Bileamowi, że może pójść, jeśli ma takie pragnienie, ale musi on mówić tylko słowami, które Bóg mu powie (22:15–21). Bileam decyduje się pójść.

b. IV Ks. Mojżeszowa 22:22–35. Bóg jest zły na Bileama, za to, że poszedł

do Moabu, wiedząc, że ma on nadzieję na jakąś nagrodę od Balaka. W drodze Bileam poznaje niebezpieczeństwa niezadowolenia Boga, kiedy jego oślica i anioł mówią do niego.

c. IV Ks. Mojżeszowa 22:36–24:25. Trzykrotnie Balak prosi Bileama, aby przeklnął Izrael, ale Bileam jest posłuszny Bogu i za każdym razem błogosławi Izrael (22:36–24:9). Później przeklina Moab i prorokuje o Jezusie Chrystusie (24:10–25).

d. IV Ks. Mojżeszowa 31:1–16. Izraelici zabijają Midianitów i zabijają Bileama. Mojżesz wyjaśnia, że Bileam doradzał Midianitom, aby kusili Izraelitów do grzechu. (Konsekwencje rad Bileama są opisane w IV Księdze Mojżeszowej 25:1–3. Chociaż Bileam nie przeklnął wprost Izraela, najwyraźniej chciał nagrody od Balaka wystarczająco mocno, że sugerował kuszenie Izraela do grzechu, sprawiając, że tracili oni opiekę Boga).

- W jaki sposób Bileam odpowiedział na propozycję nagród w zamian za pójście do Moabu, aby przeklnąć Izrael? (Zob. IV Ks. Mojżeszowa 22:5–14). Czym są tak zwane nagrody, które czasami są nam proponowane w zamian za nieposłuszeństwo Bogu?
- W drodze do Moabu, Bileam trzykrotnie usiłował zmusić swoją oślicę do pójścia naprzód (IV Ks. Mojżeszowa 22:22–30). W jakim sensie odnosiło się to do stosunku, jaki Bileam miał do Pana? Jakie są współczesne porównania odnoszące się do pojedynczych osób lub grup, które uparcie usiłują zrobić coś, co sami raczej chcą robić niż podporządkować się woli Boga czy prawym radom rodziców lub przywódców?
- Trzech pisarzy w Nowym Testamencie odnosi się do Bileama (II List Piotra 2:15–16; List Judy 1:11; Objawienie 2:14). Jakie było ich wrażenie na jego temat? Jakich lekcji możemy się nauczyć z historii o Bileamie?

„Strzeż się, abyś nie zapomniał” 17

V Ks. Mojżeszowa 6; 8; 11; 32

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. V Ks. Mojżeszowa 6:1–9; 11:18–21. Mojżesz daje wskazówki Izraelitom, aby pomóc im pamiętać ich przymierza. Poucza rodziców, aby nauczali swoje dzieci jego słów.

b. V Ks. Mojżeszowa 6:10–12; 8:1–20. Mojżesz przypomina Izraelitom o błogosławieństwach Boga. Ostrzega ich, że zostaną ukarani, jeśli nie będą słuchali przykazań Boga i pamiętali o Nim.

c. V Ks. Mojżeszowa 32:1–4, 15–18, 30–40, 45–47. Mojżesz radzi Izraelitom, aby pamiętali o skale ich zbawienia (Jezusie Chrystusie).

Po wypróbowaniu, ukaraniu i nauczaniu Izraelitów przez 40 lat na pustyni, Pan powiedział, że są gotowi, aby wejść do ziemi obiecanej. Ale najpierw ma On kilka ważnych wskazówek dla nich. Mojżesz przekazał te wskazówki w trzech kazaniach zapisanych w V Księdze Mojżeszowej.

- Jak myślicie, dlaczego Mojżesz powiedział ludowi, aby fragmenty z

pisma świętego mieli przed swoimi oczami, w swoich rękach, na słupach swoich domów i ich bramach? W jaki sposób takie ciągłe przypomnienia mogą oddziaływać na nasze uczynki? Co możemy zrobić w naszych domach, aby przypominały nam o Panu, Jego słowach i naszych przymierzach z Nim? Czy zdjęcia na naszych ścianach, książki, które czytamy oraz filmy i telewizyjne programy rozrywkowe, które oglądamy, przypominają nam o Panu, lub czy sugerują one tęsknotę do świata?

- Jakie są główne przesłania Mojżesza w V Księdze Mojżeszowej 6:10–12 i 8:1–20? Co to znaczy zapomnieć o Panu? (Zob. V Ks. Mojżeszowa 8:11). Jakie są konsekwencje zapominania o Nim? (Zob. V Ks. Mojżeszowa 8:19).
- Kto jest skałą, o której mówi się w V Księdze Mojżeszowej 32:3–4? (Jezus Chrystus). Jak myślicie, dlaczego Jezus Chrystus jest czasami nazywany skałą? (Zob. Helaman 5:12). Co to znaczy budować na skale? (Zob. V Ks. Mojżeszowa 32:46–47; Ew. Mateusza 7:24–27; NiP 50:44).

Dodatkowa lektura: V Ks. Mojżeszowa 4; 7:1–4; 13:1–8; 34.

„Bądź mocny i mężny”

Ks. Jozuego 1–6; 23–24

18

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. Ks. Jozuego 1. Pan powołuje Jozuego jako następcę Mojżesza. Jozue przygotowuje Izraelitów, aby posiedli ziemię, którą Pan im obiecał.

b. Ks. Jozuego 3–4; 6. Izraelici przekraczają rzekę Jordan po suchym gruncie i pozostawiają tam 12 kamieni, jako pamiątkę ich przeprawy. Dzięki wierze Izraelitów, Jerycho zostaje zniszczone.

c. Ks. Jozuego 23; 24:14–31. Jozue i jego lud zawierają przymierze, że będą służyć Panu.

Mojżesz był jedynym przywódcą, którego znały całe pokolenia Izraelitów. Lecz Pan zabrał go u kresu ich wędrówki na pustyni — właśnie wtedy, kiedy zostali poddani wielkiej próbie. Pamiętając o jego obietnicach dla Izraela, Pan wychował nowego przywódcę, Jozuego.

- Co powiedział Pan Jozuemu, aby czynił, żeby „mu się dobrze powodziło”? (Zob. Ks. Jozuego 1:8). Jak myślicie, dlaczego studiowanie pisma świętego miało być ważne dla Jozuego, aby odniósł sukces w swoim powołaniu? W jaki sposób pomogło ci regularne studiowanie pisma świętego?
- Jaką ważną radę dał Jozue u kresu swojego życia? (Zob. Ks. Jozuego 24:14–15). Dlaczego ważne jest, aby *dzisiaj* wybrać służbę dla Pana? W jaki sposób możemy pokazać, że wybraliśmy służbę dla Niego?

Dodatkowa lektura: Ks. Jozuego 7; 14.

Panowanie sędziów 19

Ks. Sędziów 2; 4; 6–7; 13–16

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. Ks. Sędziów 2:6–23. Dorastające pokolenie dzieci Izraela opuszcza Pana, aby służyć fałszywym bogom.

b. Ks. Sędziów 4:1–16. Barak otrzymuje nakaz wybawienia Izraela z ręki Jabina, króla Kanaanu (4:1–7). Zgadza się on pójść, jeżeli Debora wyruszy razem z nim (4:8–9). Debora i Barak wybawiają Izrael z rąk Kanaanejczyków (4:10–16).

c. Ks. Sędziów 6–7. Gedeon otrzymuje nakaz wybawienia Izraela z ręki Midiańczyków (6:1–24). On i 10 innych mężów burzą ołtarz Baala (6:25–35). Pan zapewnia Gedeona o pomocy dając mu dwa znaki (6:36–40). Gedeon i 300 innych mężów wybawiają Izrael (7:1–25).

d. Ks. Sędziów 13–16. Anioł poucza rodziców Samsona, aby wychowali go na nazyrejczyka Bożego (13:1–25). Samson dokonuje wielkich siłowych wyczynów, ale łamie wiele ślubów nazyrejczyka Bożego (14–15). Samson pozwala się skusić Dalili; zostaje ogolony z włosów na głowie, staje się słaby i zostaje pochwycony przez Filistyńczyków i umiera niszcząc ich świątynię (16:1–31).

Po śmierci Jozuego, władzę i przywództwo nad wojskiem sprawują sędziowie. Większość ich panowania była tragiczna, kiedy Izrael wiele razy przechodził wciąż od nowa odstępstwo, niewolę, pokutę i wybawienie. Rekompensatą tragicznych okresów tej historii są opowieści o sprawiedliwych sędziach, takich jak Debora i Gedeon, którzy pozostali wierni i ćwiczyli wiarę i odwagę pomagając w wybawieniu ludu.

- Czego możemy się nauczyć od Debory na temat bycia wiernym przyjacielem? W jaki sposób pomogli ci twoi przyjaciele stanąć w obliczu trudnych wyzwań lub posłuszeństwu przykazaniom Pana? W jaki sposób możemy być lepszymi przyjaciółmi dla innych?
- Jako nazyrejczyk Boży i członek domu Izraela, Samson zawarł przymierza z Panem. Jakie przymierza zawieramy z Panem? W jaki sposób przymierza te wzmocniły was?
- Jakie były konsekwencje złamania przez Samsona jego przymierzy? (Zob. Ks. Sędziów 16:17–21). Jakie są konsekwencje, kiedy my łamiemy nasze przymierza?

Dodatkowa lektura: „Sędziowie” i „Ks. Sędziów” Słownik biblijny, strony 719–720.

„Wie bowiem całe miasto, żeś dzielna kobieta” 20

Ks. Rut; I Ks. Samuela 1

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. Ks. Rut 1–2. Po śmierci jej męża, Rut udaje się do Betlejem ze swoją teściową, Noemi. W Betlejem Rut pracuje na polach Boaza, który życzliwie ją traktuje.

b. Ks. Rut 3–4. Rut leży u stóp Boaza i on obiecuje poślubić ją. Pobierają się i mają dziecko.

c. I Ks. Samuela 1; 2:1–2, 20–21. Anna zostaje pobłogosławiona synem, którego oddaje Panu, tak jak obiecała. Później zostaje pobłogosławiona większą liczbą dzieci.

- Z czego zrezygnowała Rut udając się do Betlejem z Noemi? Co zyskała poprzez pójście z Noemi? (Ewangelię Jezusa Chrystusa; zobacz Ks. Rut 1:16). Czego możemy się nauczyć od Rut na temat poświęcenia dla ewangelii?
- Jak myślicie, co czuła Anna na temat oddania Samuela na służbę Panu? O co Pan prosi nas, abyśmy Mu dali? Jaki powinien być nasz stosunek w kwestii oddawania się Jemu?
- Jakie prawe cechy uzewnętrzniają Rut, Noemi i Anna?

Bóg uczci tych, którzy Jego czczą 21

I Ks. Samuela 2–3; 8

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. I Ks. Samuela 2:12–17; 22–25. Synowie Heliego popełniają grzechy i otrzymują rady od ojca.

b. I Ks. Samuela 2:27–36; 3:12–14. Mąż Boży ostrzega Heliego na temat konsekwencji za niegodziwość w jego rodzinie.

c. I Ks. Samuela 3. Pan powołuje Samuela i Samuel przyjmuje powołanie.

d. I Ks. Samuela 8. Izraelici chcą króla, aby mogli być „jak inne narody". Samuel ostrzega ich przed niebezpieczeństwami takiego wyboru.

- Co sugerowały uczynki synów Heliego na temat tego, kogo zdecydowali się czcić? (Zob. I Ks. Samuela 2:12–17, 22–25). W jakich dziedzinach naszego życia czasami czcimy lub podobamy się samym sobie bardziej niż Panu?
- Mąż Boży przyszedł i ukarał Heliego mówiąc, że Heli czcił bardziej swoich synów niż Boga (I Ks. Samuela 2:27–29). W jaki sposób Heli czcił bardziej swoich synów niż Boga? Jak my czasami czcimy bardziej innych ludzi niż Boga?
- Jak Samuel czcił Pana? Jak Pan czcił jego? (Zob. I Ks. Samuela 3:19; zob. również I Ks. Samuela 2:30). Jak myślicie, w jaki sposób Pan uczci nas, jeśli my Go będziemy czcili?

„Pan patrzy na serce" 22

I Ks. Samuela 9–11; 13; 15–17

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. I Ks. Samuela 9–11. Saul szuka przewodnictwa u Samuela (9:1–14, 18–24). Pan objawia Samuelowi, że Saul ma być królem (9:15–17). Samuel udziela rad Saulowi i namaszcza go na pierwszego króla Izraela (9:25–27; 10:1–8). Saul ponownie rodzi się duchowo i prorokuje (10:9–13). Samuel przedstawia Saula ludowi (10:17–27).

Saul prowadzi Izrael do zwycięstwa w bitwie (11:1–11). Odmawia on ukarania mężczyzn, którzy wątpili w jego zdolność przewodniczenia ludowi (11:12–15).

b. I Ks. Samuela 13:1–14. Saul składa ofiarę całopalną bez właściwego upoważnienia.

c. I Ks. Samuela 15. Saul otrzymuje przykazanie zniszczenia Amalekitów i wszystkich ich posiadłości, ale oszczędza kilka z ich zwierząt na ofiarę (15:1–9). Pan odrzuca Saula jako króla i Samuel mówi Saulowi, że posłuszeństwo lepsze jest niż ofiara (15:10–35).

d. I Ks. Samuela 16. Pan wybiera Dawida, aby zastąpił Saula jako króla (16:1–13). Duch Święty odstępuje od Saula i zły duch panuje nad nim (16:14–16; zauważ, że w Tłumaczeniu Józefa Smitha wersety te pokazują, że zły duch *nie* pochodził od Boga). Saul wybiera Dawida, aby grał na harfie dla niego i aby był jego ochronną zbroją (16:17–23).

e. I Ks. Samuela 17. Dawid zabija Goliata z siłą Pana.

- W jaki sposób Samuel odpowiedział na wyjaśnienie Saula odnośnie oszczędzenia zwierząt Amalekitów? (Zob. I Ks. Samuela 15:22). W jaki sposób słowa Samuela odnoszą się do nas?
- Czego nauczył się Samuel, kiedy usiłował zdecydować, który z synów Isajego powinien zastąpić Saula jako króla? (Zob. I Ks. Samuela 16:6–7). Czego uczy nas fragment z I Księgi Samuela 16:7 odnośnie tego, w jaki sposób Pan ocenia nas? Czego Pan szuka w naszych sercach? W jaki sposób możemy poprawić naszą zdolność i zaangażowanie, aby widzieć to, co się kryje poza zewnętrznym wyglądem innych i wejrzeć w serce?
- W jaki sposób Dawid nabrał odwagi, aby walczyć z Goliatem? (Zob. I Ks. Samuela 17:32–37, 45–47). W jaki sposób pomógł wam Pan przezwyciężyć „Goliatów" których spotkaliście?

Dodatkowa lektura: I Ks. Samuela 12; 14.

„Pan będzie między tobą i mną na zawsze" 23

I Ks. Samuela 18–20; 23–24

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. I Ks. Samuela 18:1–16. Jonatan i Dawid zawierają przymierze przyjaźni (18:1–4). Izraelici czczą Dawida za jego sukcesy w bitwie (18:5–7). Saul staje się zazdrosny o Dawida i usiłuje zabić go (18:8–16; zauważ, że w Tłumaczeniu Józefa Smitha werset 10 wskazuje, że zły duch, który zstąpił na Saula *nie* pochodził od Boga).

b. I Ks. Samuela 18:17–30; 19:1–18. Dawid walczy z Filistyńczykami w zamian za prawo poślubienia córki Saula, nie zdając sobie sprawy, że Saul ma nadzieję, że Dawid polegnie w bitwie (18:17–25). Dawid triumfuje nad Filistyńczykami i poślubia Michal, córkę Saula (18:26–28). Jonatan mówi Saulowi, aby się ukrył i próbuje przekonać Saula, aby go nie zabijał (19:1–7). Saul odnosi klęskę w jeszcze jednej

próbie zabicia Dawida (19:9–10). Michal ratuje Dawida od jeszcze jednej próby zamachu ze strony Saula (19:11–18).

c. I Ks. Samuela 20. Jonatan i Dawid odnawiają swoje przymierze przyjaźni i pokoju. Kiedy Saul jeszcze raz próbuje zabić Dawida, Jonatan ostrzega Dawida.

d. I Ks. Samuela 23–24. Dawid kontynuuje walki z Filistyńczykami i ucieka od Saula. Dawid znajduje Saula i daruje mu życie.

- Jak myślicie, dlaczego Jonatan nie był zazdrosny o Dawida lub nie czuł się zagrożony przez niego? (I Ks. Samuela 18:1, 3).
- Co podpowiadało Saulowi, by zwrócił się przeciwko Dawidowi? (Zob. I Ks. Samuela 18:6–9). Dlaczego czasami trudno jest być szczęśliwym, kiedy ktoś inny odnosi sukces? W jaki sposób zazdrość i duma wpływają na nasze duchowe samopoczucie?
- W jaki sposób wiara w Boga wpłynęła na przyjaźń Jonatana i Dawida? (Zob. I Ks. Samuela 20:23). W jaki sposób nasza miłość do Boga wpływa na naszą miłość dla innych?
- Czego uczy nas przykład Dawida na temat zemsty? (Zob. I Ks. Samuela 24:6–15).

Dodatkowa lektura: I Ks. Samuela 14:1–16; II Ks. Samuela 1.

„Serce czyste stwórz we mnie” 24

II Ks. Samuela 11–12; Ks. Psalmów 51

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. II Ks. Samuela 11. Dawid cudzołoży z Batszebą, żoną Uriasza (11:1–5). Dawidowi nie udaje się ukryć swojego grzechu (11:6–13). Planuje śmierć Uriasza (11:14–17). Dawid poślubia Batszebę i mają oni syna (11:26–27).

b. II Ks. Samuela 12:1–23. Prorok Natan naucza o bolesnych skutkach grzechów Dawida opowiadając Dawidowi przypowieść (12:1–6). Powiedziano Dawidowi, że zostanie ukarany z powodu swoich grzechów (12:7–14; zauważ, że w Tłumaczeniu Józefa Smitha w wersecie 13 Natan stwierdza: „Pan nie zapomni twojego grzechu do twojej śmierci”). Pierwszy syn Dawida i Batszeby umiera jako niemowlę (12:15–23).

c. Psalm 51. Pokutujący Dawid szuka wybaczenia.

Dawid zastąpił Saula jako król i stał się jednym z największych królów w historii Izraela. Połączył plemiona w jeden naród, umocnił posiadłości ziemskie, które były obiecane jego ludowi i ustanowił rząd opierający się na prawie Boga. Jednakże ostatnie 20 lat jego osobistego życia było naznaczone konsekwencjami jego grzechu.

- Co zrobił Dawid, co przywiodło go do popełnienia cudzołóstwa? (Zob. II Ks. Samuela 11:2–4). Co może prowadzić ludzi do tego, że są kuszeni do popełnienia seksualnych grzechów? Co możemy robić, aby uniknąć bycia kuszonym do popełnienia seksualnych grzechów?
- Jaki poważniejszy grzech popełnił Dawid usiłując zakryć swoją

niemoralność? (Zob. II Ks. Samuela 11:14–17). Jak myślicie, od kogo mógł dowiedzieć się Dawid, że może ukryć swój grzech? W jaki sposób ludzie dzisiaj próbują zakryć grzechy? Co się dzieje, kiedy próbujemy zakryć nasze grzechy?

W psalmie do Pana, Dawid wyraził pragnienie pomocy innym w odpokutowaniu mówiąc: „Przestępców będę nauczał dróg twoich i grzesznicy nawrócą się do ciebie" (Ks. Psalmów 51:15). Chociaż Dawid utracił swoje wyniesienie, ponieważ zaplanował śmierć Uriasza, możemy uczyć się z jego pokutującego nastawienia, kiedy szuka wybaczenia z powodu grzechu cudzołóstwa. Jego słowa w Księdze Psalmów uczą wielu aspektów prawdziwej pokuty. Kiedy będziecie studiować psalm, poszukajcie, w jaki sposób pokutujący przykład Dawida możecie zastosować do waszego życia.

Dodatkowa lektura: II Ks. Samuela 2–10.

„Niech wszystko, co żyje, chwali Pana!" 25

Księga Psalmów

Przestudiuj fragmenty omawiane tutaj oraz jak najwięcej psalmów z Księgi Psalmów.

Księga Psalmów jest zbiorem wierszy w oryginale śpiewanych jako modlitwy lub prośby wznoszone do Boga. Wiele zostało napisanych przez Dawida. Księga ta jest niczym śpiewnik starożytnego Izraela.

Wiele psalmów prorokuje o misji Chrystusa jako Mesjasza. Zwróć uwagę na wypełnienie się następujących proroctw na temat Chrystusa, które zostały zapisane w Księdze Psalmów.

Proroctwo	Wypełnienie
Ks. Psalmów 69:20	Ew. Marka 14:32–41
Ks. Psalmów 22:7–8	Ew. Mateusza 27:39–43
Ks. Psalmów 22:16	Ew. Marka 15:25
Ks. Psalmów 22:18	Ew. Mateusza 27:35
Ks. Psalmów 22:1	Ew. Mateusza 27:46
Ks. Psalmów 16:10	Dzieje Apostolskie 2:31–32; 13:34–35

Przeczytaj następujące psalmy, które wyrażają wdzięczność dla Zbawiciela za Jego miłosierdzie, wybaczanie i miłość: Ks. Psalmów 23; 51; 59:16; 78:38; 86:5, 13; 100:4–5; 103:2–4, 8–11, 17–18.

Przeczytaj następujące psalmy, które nauczają nas znaczenia ufania Panu: Ks. Psalmów 4:5; 5:11; 9:10; 18:2; 56:11; 62:8; 118:8–9.

Przeczytaj następujące psalmy na temat świątyni: Ks. Psalmów 5:7; 15:1–3; 24; 27:4; 65:4; 84:1–2, 4, 10–12; 122; 134.

Król Salomon: mąż mądrości, mąż głupoty

I Ks. Królewska 3; 5–11

26

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. I Ks. Królewska 3:5–28. Salomon obejmuje tron króla po swoim ojcu Dawidzie i podąża za Panem. Pan ukazuje się Salomonowi i błogosławi go mądrością, bogactwami i zaszczytem (3:5–15). Dwie kobiety przynoszą dziecko do Salomona, który mądrze rozsądza, która kobieta jest matką dziecka (3:16–28).

b. I Ks. Królewska 5–6; 7:1–12. Król Salomon kieruje budową wielkiej świątyni (5–6). Ma on pałac, który buduje dla siebie (7:1–12).

c. I Ks. Królewska 8:22–66; 9:1–9. Salomon poświęca świątynię i prosi Pana, aby błogosławił Izraelitom duchowym i doczesnym dobrobytem (8:22–66). Pan ponownie ukazuje się Salomonowi, obiecując mu błogosławić dzieci Izraela, jeśli będą Mu służyć, lecz będzie ich przeklinać, jeśli zwrócą się do innych bogów (9:1–9).

d. I Ks. Królewska 10–11. Sława Salomona wzrasta z powodu jego bogactw i mądrości (10:1–13, 24–25). Staje się on nadmiernie bogaty (10:14–23, 26). Poślubia wiele kobiet nie-Izraelitek, które przekonują go do czczenia fałszywych bogów (11:1–10). Pan pobudza przeciwników przeciwko Salomonowi (11:11–25). Prorok przepowiada, że królestwo Izraela zostanie podzielone z powodu niegodziwości Salomona (11:26–40).

- Co to znaczy mieć „mądrość i roztropność”? (Zob. I Ks. Królewska 3:28; 4:29). Dlaczego Salomon czuł specjalną potrzebą takiego błogosławieństwa? (Zob. I Ks. Królewska 3:7–8). Jak posiadanie „mądrości Bożej” pomogłoby nam w naszych obowiązkach w domu, w pracy, w szkole i w Kościele? W jaki sposób możemy otrzymać tę mądrość?
- Jaką obietnicę dał Pan Salomonowi odnośnie świątyni? (Zob. I Ks. Królewska 6:11–13). Jaką podobną obietnicę dał nam Pan dzisiaj? (Zob. NiP 97:15–17). Co możemy zrobić, aby podtrzymać silny wpływ świątyni w naszym życiu?
- Jak wzrastało bogactwo i cześć Salomona po wybudowaniu świątyni? (Zob. I Ks. Królewska 10:1–15, 24–25). W jaki sposób Salomon nadużył tych błogosławieństw? (Zob. I Ks. Królewska 10:16–23, 26–29). W jaki sposób powinna być używana mądrość, bogactwo i zaszczyt? (Zob. Jakub 2:18–19).

Dodatkowa lektura: I Ks. Królewska 2:1–12; 4:29–34; 7:13–51; I Ks. Kronik 29; Nauki i Przymierza 46.

Wpływ niegodziwych i sprawiedliwych przywódców 27

I Ks. Królewska 12–14; 2 Kronik 17; 20

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. I Ks. Królewska 12:1–20. Rechabeam obejmuje tron króla po swoim ojcu Salomonie nad dwunastoma plemionami Izraela. Odrzuca on radę starszych, aby służyć swemu ludowi i zamiast tego nakłada na nich jeszcze większe jarzmo (12:1–15). Królestwo zostaje podzielone, kiedy dziesięć plemion buntuje się (12:16–19; dziesięć plemion zachowuje tytuł królestwa Izraela, podczas gdy plemiona Judy i Beniamina pozostają pod rządami Rechabeama i są zwane królestwem Judy). Królestwo Izraela wybiera Jeroboama na króla (12:20).

b. I Ks. Królewska 12:25–33; 13:33–34; 14:14–16, 21–24. Jeroboam doprowadza swój lud do bałwochwalstwa (12:25–33; 13:33–34). Prorok przepowiada zniszczenie rodziny Jeroboama i rozproszenie Izraela (14:14–16). Rechabeam doprowadza królestwo Judy do bałwochwalstwa (14:21–24).

c. II Ks. Kronik 17:1–10; 20:1–30. Jehoszafat, prawnuk Rechabeama, rządzi sprawiedliwie w królestwie Judy (17:1–10). Kiedy wrogowie Judy ruszają przeciwko nim, Jehoszafat i jego lud poszczą i modlą się. Pan mówi im, że bitwa nie jest ich, ale Jego. Dochodzi do potyczek między nimi i zabijają się nawzajem (20:1–30).

- Jaką radę dali starsi Rechabeamowi na temat pomyślnych rządów? (Zob. I Ks. Królewska 12:6–7; II Ks. Kronik 10:7). W jaki sposób możemy zastosować tę radę w domu, w pracy, w szkole i w Kościele?
- Jehoszafat wpłynął na lud Judy, aby ukorzył się przed Panem (II Ks. Kronik 20:3–4). Jakie widzieliście przykłady sprawiedliwego przywództwa? Co możemy robić, aby wpływać na tych, którym służymy, by żyli sprawiedliwie?

Dodatkowa lektura: I Ks. Królewska 11:26–40; II Ks. Królewska 17:20–23.

„A po ogniu, cichy łagodny powiew” 28

I Ks. Królewska 17–19

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. I Ks. Królewska 17. Eliasz zamyka niebo przed deszczem, ucieka od Achaba i Izebel i w cudowny sposób jest podtrzymywany przy życiu na pustyni (17:1–6). Pan wysyła Eliasza do wdowy, która daje mu żywność i wodę (17:7–16). Eliasz wzbudza z martwych syna wdowy (17:17–24).

b. I Ks. Królewska 18. W trzecim roku głodu Eliasz spotyka się z Achabem i rzuca wyzwanie kapłanom Baala, aby zesłali ogień z nieba dla strawienie ich ofiary (18:1–2, 17–24). Kapłani Baala odnoszą klęskę, lecz Eliasz modli się i Pan zsyła ogień, aby strawił ofiarę, którą przygotował (18:25–40). Eliasz modli się, aby ustał głód i Pan zsyła deszcz (18:41–46).

c. I Ks. Królewska 19. Izebel usiłuje zabić Eliasza (19:1–2). Eliasz ucieka na pustynię, gdzie karmi go anioł (19:3–8). Eliasz udaje się na górę Choreb na której zostaje pocieszony przez Ducha Świętego i pouczony, aby kontynuował pracę Boga (19:9–19).

Po doprowadzeniu przez Jeroboama Izraela do bałwochwalstwa, on i jego potomkowie zostali zniszczeni. Podążali za jeszcze jednym w kolejności bałwochwalczym królem. Jednym z tych panujących był Achab, król który „czynów takich, pobudzających do gniewu Pana, Boga Izraela, popełnił więcej aniżeli wszyscy królowie izraelscy, jego poprzednicy" (I Ks. Królewska 16:33). Poślubił Izebel, przyjął jej praktyki czczenia Baala i zachęcał swój lud, aby przyłączył się do niego w czczeniu tego fałszywego boga. Prorok Eliasz przyniósł słowa ostrzeżenia dla Achaba i jego królestwa.

- Jak myślicie dlaczego Pan przykazał biednej wdowie nakarmić Eliasza przed nakarmieniem jej samej i jej syna? (Zob. I Ks. Królewska 17:14–16). W jaki sposób jesteśmy proszeni, abyśmy rzeczy Boga stawiali na pierwszym miejscu w naszym życiu?
- Kiedy ludzie zebrali się, aby słuchać Eliasza na górze Karmel, powiedział on: „Jak długo będziecie kuleć na dwie strony?" (I Ks. Królewska 18:21). W jaki sposób czasami wahamy się między dwoma opcjami?
- W jaki sposób Bóg pocieszył Eliasza na górze Chorebu? (Zob. I Ks. Królewska 19:9–13). Czego możemy się nauczyć na temat tego, w jaki sposób Bóg porozumiewa się z nami? Jak myślicie, dlaczego Bóg częściej porozumiewa się poprzez „łagodny głos" Ducha Świętego niż poprzez głośne i spektakularne okazanie mocy? W jaki sposób możemy rozpoznać podszepty Ducha Świętego?

„I podniósł płaszcz Eliasza" 29

II Ks. Królewska 2; 5–6

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. II Ks. Królewska 2:1–18. Eliasz przygotowuje Elizeusza, aby stał się nowym prorokiem (2:1–10). Eliasz zostaje wzięty do nieba. Elizeusz podnosi płaszcz Eliasza i staje się prorokiem (2:11–15). Pięćdziesięciu mężów poszukuje Eliasza przez trzy dni na przekór radzie Elizeusza (2:16–18).

b. II Ks. Królewska 5. Elizeusz uzdrawia trędowatego Naamana (5:1–14). Naaman wychwala Boga i przynosi Elizeuszowi dar, którego Elizeusz nie przyjmuje (5:15–19).

c. II Ks. Królewska 6:8–18. Elizeusz prowadzi króla Izraela w wojnie z Aramem (6:8–10). Król Aramu nakazuje swoim mężom pojmać Elizeusza, a armia okrąża miasto Dotan (6:11–14). Nieustraszony Elizeusz modli się i Pan odsłania górę pełną koni i wozów ognistych, po czym dotyka armię aramejską ślepotą (6:15–18).

- Czego może nas nauczyć historia o Naamanie na temat podążania za radą proroka — nawet wtedy, kiedy może nam się to nie podobać, możemy tego nie rozumieć lub kiedy może to dotyczyć małych czy

prostych spraw? O wykonanie jakich małych, prostych spraw prosił nas prorok lub inni przywódcy Kościoła? Dlaczego czasami te rzeczy są trudne do robienia? W jaki sposób możemy zwiększyć naszą gotowość do podążania za radą przywódców Kościoła?

- Co miał na myśli Elizeusz, kiedy powiedział swemu słudze: „Bo więcej jest tych, którzy są z nami, niż tych, którzy są z nimi”? (II Ks. Królewska 6:16). Jak sądzicie, w jaki sposób stwierdzenie Elizeusza jest dzisiaj w dalszym ciągu prawdziwe?

„Przyjdźcie do domu Pana”

II Ks. Kronik 29–30; 32; 34

30

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. II Ks. Kronik 29–30. Hiskiasz, król Judy, otwiera drzwi świątyni i poucza kapłanów i Lewitów, aby oczyścili i poświęcili ją dla czczenia (29:1–19). Kiedy świątynia zostaje oczyszczona, Hiskiasz i jego lud czczą i wychwalają razem Pana (29:20–36). Hiskiasz zaprasza cały Izrael, aby przyszedł do świątyni w Jerozolimie (30:1–9). Niektórzy śmieją się z tego zaproszenia, ale wierni Izraela czczą Pana w Jerozolimie (30:10–27).

b. II Ks. Kronik 32:1–23. Sancheryb, król Asyrii najeżdża Judę i mówi przeciwko Panu (32:1–19). Izajasz i Hiskiasz modlą się o pomoc i anioł Pana wytraca wielu z asyryjskiej armii (32:20–23).

c. II Ks. Kronik 34. Po panowaniu syna i wnuka Hiskiasza w niegodziwości, prawnuk Hiskiasza, Jozjasz został królem Judy. Jozjasz niszczy bałwany w królestwie i naprawia świątynię (34:1–13). Jozjasz znajduje księgę zakonu i płacze, kiedy dowiaduje się jak daleko ludzie odeszli od prawa (34:14–21). Prorokini Chulda mówi o zagładzie Judy, ale prorokuje, że Jozjasz nie będzie musiał być świadkiem tego (34:22–28). Jozjasz i jego lud zawierają przymierze, że będą służyć Panu (34:29–33).

- Czego możemy się nauczyć od Hiskiasza odnośnie właściwych proporcji pomiędzy zaufaniem do własnych sił i ufaniem Panu? (Zob. II Ks. Kronik 32:7–8).

- Do czego zobowiązał się Jozjasz i jego lud w przymierzu, które zawarli, kiedy byli w świątyni? (Zob. II Ks. Kronik 34:31–33). W jaki sposób możemy się przygotować, aby zawrzeć święte przymierza w świątyni? Kiedy zawrzemy te przymierza, dlaczego ważne jest, aby wracać do świątyni jak najczęściej?

Dodatkowa lektura: II Ks. Królewska 18–19; 22–23; Izajasz 37:10–20, 33–38.

„Błogosławiony człowiek, który znalazł mądrość” 31

Przypowieści Salomona i Ks. Kaznodziei Salomona

Przestudiuj fragmenty z pism świętych omawiane tutaj oraz tyle rozdziałów Przypowieści Salomona i Księgi Kaznodziei Salomona, ile możesz.

Przypowieści Salomona są w zasadzie krótkimi wypowiedziami, które dają wskazówki na temat sprawiedliwego życia. Stary Testament podaje, że Salomon „ułożył trzy tysiące przypowieści” (I Ks. Królewska 4:32). Niektóre z tych mądrych wypowiedzi zawierają przypowieści Salomona. Chociaż Salomon i inni autorzy tej księgi nie byli prorokami, większość z tego, co napisali, było natchnione przez Pana. Księga Kaznodziei Salomona zawiera również mądre wypowiedzi i niektórzy wierzą, że Salomon jest ich autorem.

- Księgi Przypowieści Salomona i Kaznodziei Salomona podkreślają znaczenie mądrości. Jakie są różnice pomiędzy uczeniem się a byciem mądrym? (Zob. Przypowieści Salomona 1:7; 9:9–10; 2 Nefi 9:28–29).
- Jaką wskazówkę otrzymujemy w Przypowieści Salomona 3:5–7? Jakie doświadczenia nauczyły was zaufania do Pana?
- W jaki sposób Pan ma jakiś związek ze słowami, które wypowiadamy? (Zob. Przypowieści Salomona 16:27–28; 18:8; 25:18; Ew. Mateusza 12:36–37). W jaki sposób możemy przezwyciężyć problemy kłamstwa, plotkowania czy negatywnego mówienia o innych?
- Przypowieści Salomona 13:10 i 16:18 nauczają, że duma prowadzi do zwady i upadku. W jaki sposób duma może do tego prowadzić? W jaki sposób duma oddziałuje na nasze rodziny?
- Przypowieści Salomona 22:6 mówią, aby „wychowywać chłopca odpowiednio do drogi, którą ma iść”. Co powinni robić rodzice, aby podążać za tą radą? (Zob. NiP 68:25–28). W jaki sposób rodzice mogą skuteczniej nauczać dzieci zasad ewangelii?
- Dlaczego ważne jest, aby rozwijać pozytywne nastawienie do życia i dobre poczucie humoru? (Zob. Przypowieści Salomona 15:13; 17:22). Co możemy robić, żeby zachęcić do poprawienia humoru w naszych rodzinach?

„Lecz ja wiem, że Odkupiciel mój żyje” 32

Ks. Joba 1–2; 13; 19; 27; 42

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. Ks. Joba 1–2. Job doświadcza trudnych prób. Pozostaje wierny Panu pomimo utraty swoich własności, dzieci i zdrowia.

b. Ks. Joba 13:13–16; 19:23–27. Job znajduje siłę w zaufaniu wobec Pana i w świadectwie o Zbawicielu.

c. Ks. Joba 27:2–6. Job znajduje siłę w swojej osobistej prawości i uczciwości.

d. Ks. Joba 42:10–17. Po tym jak Job wiernie wytrwał do końca swoje próby, Pan błogosławi go.

- Jakim człowiekiem był Job? Jakich prób doświadczył?
- W jaki sposób świadectwo Joba o Zbawicielu pomogło mu wytrwać do końca jego próby? (Zob. Ks. Joba 19:25–27). W jaki sposób świadectwo o Zbawicielu może dać nam siłę podczas nieszczęścia?
- Uczciwość Joba była jeszcze jednym źródłem duchowej siły podczas jego boleści (Ks. Joba 27:2–6). Czym jest uczciwość? W jaki sposób osobista uczciwość wzmocniła Joba podczas jego prób? W jaki sposób osobista uczciwość może pomóc nam w czasach próby?
- W jaki sposób Pan pobłogosławił Joba po tym, jak wiernie wytrwał do końca swojej próby? (Zob. Ks. Joba 42:10–15; List Jakuba 5:11). W jaki sposób Pan błogosławi nas, kiedy wiernie wytrwamy do końca w naszych próbach? (Zob. Ks. Joba 23:10; 15:9).

Dodatkowa lektura: Inne rozdziały w Księdze Joba; Nauki i Przymierza 121:1–10.

Dzielenie się ewangelią ze światem 33

Ks. Jonasza 1–4; Ks. Micheasza 2; 4–7

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. Ks. Jonasza 1–2. Pan powołuje Jonasza, aby głosił pokutę ludowi w Niniwie. Jonasz próbuje uciekać statkiem przed Panem, zostaje połknięty przez wielką rybę, modli się i zostaje wypluty przez rybę.

b. Ks. Jonasza 3–4. Jonasz prorokuje o zburzeniu Niniwy i jest zły, kiedy lud Niniwy odpokutowuje i Pan okazuje łaskę miastu. (Tłumaczenie Józefa Smitha wersetów Ks. Jonasza 3:9–10 wyjaśnia, że to ludzie odpokutowali a nie Bóg). Pan naucza Jonasza, aby kochał wszystkich ludzi.

c. Ks. Micheasza 2:12–13; 4:1–7, 11–13; 5:2–4, 7–8; 6:6–8; 7:18–20. Micheasz prorokuje o misji Izraela w dniach ostatnich.

- Dlaczego Pan chciał, żeby Jonasz poszedł do Niniwy? (Zob. Ks. Jonasza 1:2). Dlaczego zamiast tego Jonasz udał się do Tarszyszu? (Zob. Ks. Jonasza 1:3). Jakie są przyczyny, dla których decydujemy, że nie będziemy się dzielić ewangelią? Czego możemy się nauczyć z historii o Jonaszu, co może pomóc nam stać się bardziej dzielnymi w słuchaniu Pana i dzieleniu się ewangelią?
- Co prorokował Micheasz na temat świątyni w dniach ostatnich? (Zob. Ks. Micheasza 4:1–2).
- W jaki sposób Ks. Micheasza 6:6–8 może pomóc nam, kiedy jesteśmy przygnieceni wszystkim, czego się od nas oczekuje?

„Zaręczę cię z sobą na zasadzie sprawiedliwości” 34

Ks. Ozeasza 1–3; 11; 13–14

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. Ks. Ozeasza 1–3. Używając podobieństwa wiernego męża i cudzołożącej żony, prorok Ozeasz opisuje związek pomiędzy Panem a Izraelem. W rozdziałach tych Ozeasz reprezentuje Pana jako mąż a Gomera reprezentuje Izrael jako żona.

b. Ks. Ozeasza 11; 13–14. Z powodu miłości dla Swojego ludu Pan w dalszym ciągu wzywa Izrael do pokuty i powrotu do Niego.

- Czego uczy nas porównanie w Księdze Ozeasza 1–3 na temat stopnia zobowiązania i oddania, jakiego Pan od nas oczekuje?
- Kto lub co było „kochankiem” Izraela — rzeczami, które sprawiały, że ludzie odwracali się od Pana? Jakie rzeczy mogą zawrócić nas od naszego postanowienia, by naśladować Zbawiciela?
- Co mąż obiecał swojej żonie, jeśli ona wróci do niego? (Zob. Ks. Ozeasza 2:19). Co Pan obiecuje swojemu ludowi, jeśli odpokutują i wrócą do Niego? (Zob. Ks. Ozeasza 2:20, 23).

Dodatkowa lektura: Reszta Księgi Ozeasza.

Bóg objawia Swoje tajemnice prorokom 35

Ks. Amosa 3; 7–9; Ks. Joela 2–3

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. Ks. Amosa 3:6–7. Amos naucza, że Pan objawia Swoje tajemnice prorokom.

b. Ks. Amosa 7:10–17; 8:11–13; 9:8–15. Amos zostaje powołany przez Boga, aby być prorokiem (7:10–15). Prorokuje on o niewoli i rozproszeniu Izraela (7:16–17; 9:8–10). Prorokuje on, że będzie głód słuchania słowa Pana (8:11–13). Prorokuje, że w dniach ostatnich Izrael będzie wielkim i prosperującym ludem (9:11–15).

c. Ks. Joela 2; 3:16–17. Joel prorokuje o wojnach i klęskach w dniach ostatnich (2:1–11). Nawołuje lud do pokuty (2:12–14; zauważcie, że w Tłumaczeniu Józefa Smitha wersety 13 i 14 wyjaśniają, że to ludzie a nie Pan mają odpokutować). Joel prorokuje, że Bóg pobłogosławi swój lud w ostatnich dniach i wyleje na nich swego Ducha (2:15–32; 3:16–17).

Amos służył ludziom w królestwie Izraela od około 800 roku przed Chrystusem do roku 750 przed Chrystusem. Większość tych ludzi żyła w odstępstwie. Kiedy Amos wypomniał grzechy ludu, prorokował on straszną karę. Jednakże podkreślił on, że Bóg był skłonny oczyścić każdego, kto odpokutuje. Amos prorokował również o dniach ostatnich.

Joel służył ludziom w królestwie Judy. Wiele z proroctw Joela odnosiło się do dni ostatnich.

- Czego nauczał prorok Amos na temat znaczenia proroków? (Zob. Ks. Amosa 3:7). Czego nauczają Nauki i Przymierza 1:37–38 na temat szacunku, jaki powinniśmy mieć dla przesłań proroków?
- Co się stanie, wedle proroctw Amosa, jeśli Izrael odrzuci lub zignoruje przesłania proroków? (Zob. Ks. Amosa 8:11–13). W jaki sposób nieobecność słowa Pana może być porównana do głodu? W jaki sposób posiadanie błogosławieństw przywróconej ewangelii może być przyrównane do uczty?
- Przejrzyj Ks. Joela 2:12–32 i 3:16–17 i poszukaj odpowiedzi na następujące pytania: Jakie zaproszenia dał Pan tym, którzy będą żyli w dniach ostatnich? Jakie błogosławieństwa przyrzekł Pan tym, którzy podążą za Nim w dniach ostatnich?

Dodatkowa lektura: Józef Smith — Historia 1:41; Nauki i Przymierza 1:14–28, 37–38.

Chwała Syjonu będzie obroną 36

Ks. Izajasza 1–6

Przestudiuj Ks. Izajasza 1–6.

Izajasz prorokował wiele rzeczy na temat ziemskiej misji Zbawiciela, na temat upadku, który nastąpił wskutek niegodziwości Izraela oraz na temat misji i losu Izraela w ostatnich dniach.

- Wiele z ostrzeżeń i proroctw Izajasza dotyczyło zarówno jego czasów, które były czasami wielkiej niegodziwości, jak i naszych czasów. W jaki sposób warunki opisane w Księdze Izajasza 1–5 są opisem świata w obecnych dniach?
- Jakie trzy święte miejsca wspomniane w Księdze Izajasza 4:5–6 dają schronienie przed złem? Jakich użyto wyrażeń w tych wersetach, aby opisać, w jaki sposób te święte miejsca będą nas chronić?

Dodatkowa lektura: 2 Nefi 11.

„I będę postępował w cudowny sposób” 37

Ks. Izajasza 22; 24–26; 28–30

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. Ks. Izajasza 22:22. Zbawiciel otwiera drzwi do obecności Ojca Niebieskiego.

b. Ks. Izajasza 24:21–22. Zbawiciel okazuje miłosierdzie tym, którzy są w więzieniu duchów.

c. Ks. Izajasza 25:1–4; 32:1–2. Zbawiciel jest siłą i schronieniem.

d. Ks. Izajasza 25:6–9. Zbawiciel przygotuje ucztę i zniszczy „zasłonę”.

e. Ks. Izajasza 25:8. Zbawiciel zetrze nasze łzy.

f. Ks. Izajasza 26:19. Zbawiciel przyniesie zmartwychwstanie.

g. Ks. Izajasza 28:16. Zbawiciel jest naszym solidnym fundamentem.

h. Ks. Izajasza 29:4, 9–14, 18, 24. Zbawiciel przywróci ewangelię na ziemi.

i. Ks. Izajasza 30:19–21. Zbawiciel zna nasze próby i kieruje naszymi ścieżkami.

- W jaki sposób Zbawiciel „zetrze [nasze] łzy”? (Ks. Izajasza 25:8).
- Izajasz prorokował, że kiedy przyjdzie Mesjasz, umrze On i zmartwychwstanie (Ks. Izajasza 25:8). Kto jeszcze zmartwychwstanie? (Zob. Ks. Izajasza 26:19; I List do Koryntian 15:20–22; Alma 11:43–44). Co Ks. Izajasza 26:19 mówi na temat tego, w jaki sposób będziemy się czuć, kiedy zmartwychwstaniemy? (Zob. również NiP 138:12–16, 50).

Porównaj następujące wersety w Księdze Izajasza 29 z odpowiadającymi akapitami, aby zobaczyć, w jaki sposób niektóre z proroctw Izajasza wypełniły się:

Ks. Izajasza 29:4	Moroni 10:27
Ks. Izajasza 29:9–10, 13	Józef Smith — Historia 1:18–19
Ks. Izajasza 29:11–12	Józef Smith — Historia 1:63–65
Ks. Izajasza 29:14	Nauki i Przymierza 4:1; 6:1

- Izajasz powiedział o swoim ludzie, że zbliża się do Boga swoimi ustami, podczas gdy ich serca są daleko od Niego (Ks. Izajasza 29:13). W jaki sposób możemy się upewnić, że jesteśmy blisko Pana tak w naszych myślach i uczynkach, jak i w naszych słowach?

„Ja jedynie Ja, jestem Panem” 38

Ks. Izajasza 40–49

Przestudiuj Księgę Izajasza 40–49.

- Przejrzyj Ks. Izajasza 40:28–31; 42:16; 43:1–4; 44:21–23 i 49:14–16. Czytając każdy z fragmentów poszukajcie odpowiedzi na następujące pytania: O jakiej cesze Zbawiciela wspomina się w tym fragmencie? W jaki sposób znajomość tej cechy pomaga powiększyć naszą wiarę w Zbawiciela?
- Często używa się w pismach świętych Babilonu jako symbolu niegodziwości świata. Jakie są rezultaty pogoni za światem? (Zob. Ks. Izajasza 47:1, 5, 7–11). Co przyrzekł Pan tym, którzy raczej szukają Jego niż świata? (Zob. Ks. Izajasza 48:17–18).
- Wiele z proroctw w Księdze Izajasza 49 dotyczy zarówno pracy Zbawiciela jak i pracy jego sług. Czego naucza Ks. Izajasza 49:1–6 na temat naszych obowiązków w ostatnich dniach?

„Jak miłe są na górach” 39

Ks. Izajasza 50–53

Przestudiuj Ks. Izajasza 50–53.

- Co Ks. Izajasza 53:2–5 mówi nam o życiu Zbawiciela? Dlaczego może On rozumieć nasze żale i nasze smutki? (Zob. Alma 7:11–13; List do Hebrajczyków 2:16–18; 4:15). W jaki sposób odczuwaliście, że rozumie On wasze smutki i żale? Dlaczego Zbawiciel był gotowy cierpieć ból, kiedy Go raniono, bito, biczowano? (Zob. 1 Nefi 19:9).

- Izajasz prorokował na temat wielu wydarzeń, które były związane z Zadośćuczynieniem Zbawiciela. Czego nauczają nas następujące wersety na temat miłości Zbawiciela i Jego zadość czyniącej ofiary?

  Ks. Izajasza 50:5–7 (zob. również Ew. Mateusza 26:39; List do Filipian 2:8).

  Ks. Izajasza 51:6 (zob. również Mosjasz 16:9; Alma 34:10).

  Ks. Izajasza 53:2–4 (zob. również Alma 7:11–13; List do Hebrajczyków 2:16–18).

  Ks. Izajasza 53:8–11 (zob. również Mosjasz 15:10–13).

Dodatkowa lektura: Mosjasz 14–15.

„Poszerz zasięg twojego namiotu” 40

Ks. Izajasza 54–56; 63–65

Przestudiuj Księgę Izajasza 54–56; 63–65

- Izajasz porównał Kościół do namiotu i paliki Kościoła do palików namiotu (Ks. Izajasza 54:2). Jakiej udzielił on rady odnośnie Kościoła i palików? (Zob. Ks. Izajasza 54:2–3). Co możemy robić, aby wzmocnić palik, w którym mieszkamy?
- Izajasz pisał, że słowo Boga może silnie karmić nasze dusze, tak jak deszcz i śnieg karmi nasiona (Ks. Izajasza 55:10–13). W jaki sposób słowo Boga karmi nasze dusze? (Zob. Alma 32:28).
- Jakie warunki będą panowały w czasie Milenium zgodnie z tym, co zawiera Ks. Izajasza 65:17–25?

„Oto Ja czynię cię dziś [...] słupem żelaznym” 41

Ks. Jeremiasza 1–2; 15; 20; 26; 36–38

Przestudiuj Ks. Jeremiasza 1–2; 15; 20; 36–38

Jeremiasz służył od 626 do 586 roku przed Chrystusem, za panowania pięciu królów (od Jozjasza do Sedekiasza). Wraz z Jozjaszem próbował odwrócić lud od bałwochwalstwa i niegodziwości. Życie Jeremiasza przepełnione było smutkiem, ale jego odpowiedzi na próby mogą nas inspirować. Był bity i więziony za prorokowanie przeciwko królestwu Judy. Jego życiu stale zagrażało niebezpieczeństwo. Jednakże, w obliczu wszystkich nieszczęść i prób był niczym „słup żelazny” (Ks. Jeremiasza 1:18). Ks. Jeremiasza to osobisty, pobudzający wiarę zapis odpowiedzi tego proroka na smutki życia i stres.

- Czego uczy nas powołanie Jeremiasza na temat doktryny ustanowienia przed narodzeniem? (Zob. Ks. Jeremiasza 1:5).
- Jakiej próbie stawił czoło Jeremiasz, kiedy wypełniał misję, którą otrzymał od Pana? (Zob. Ks. Jeremiasza 20:1–6; 26:7–15; 36:1–6; 20–24, 27–32; 37:12–16; 38:4–13).

- Czego możemy się uczyć od Jeremiasza, co może nam pomóc, kiedy doświadczamy niepowodzeń?
- W jaki sposób Jeremiasz opisuje w Księdze Jeremiasza 20:9 słowo Pana, które jest w nim? Jak myślicie, co to znaczy mieć słowo Pana, które jest jak ogień płonący, zamknięty w waszych kościach?

„I wypiszę go na ich sercu” 42

Ks. Jeremiasza 16; 23; 29; 31

Przestudiuj Ks. Jeremiasza 16; 23; 29; 31.

- Co Pan przyrzekł uczynić w dniach ostatnich zgodnie z tym, co zapisano w Ks. Jeremiasza 31:31–34? (Zob. również Ks. Ezechiela 11:17–20; 36:24–28; II List do Koryntian 3:2–3). Co to znaczy mieć wypisane prawo Boga w naszych sercach? Co musimy uczynić, aby mieć wypisane prawo Boga w naszych sercach? W jaki sposób na nasze zachowanie wpływa to, że mamy wypisane prawo Boga w naszych sercach?
- Co możemy robić, aby zbliżyć się do Boga, według Ks. Jeremiasza 29:12–14?

Dodatkowa lektura: Ks. Jeremiasza 2–9; 13; 30; 32:37–42; 33; 35.

Pasterze Izraela 43

Ks. Ezechiela 18; 34; 37

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. Ks. Ezechiela 34. Pan gromi tych pasterzy, którzy nie dokarmiają stada. On będzie szukał wszystkie zaginione owce i będzie ich Pasterzem.

b. Ks. Ezechiela 18:21–32. Ezechiel naucza, że niegodziwi, którzy odpokutują, będą zbawieni, a sprawiedliwi, którzy odwrócą się do niegodziwości, zostaną wypędzeni.

c. Ks. Ezechiela 37:1–14. Ezechiel widzi w wizji, jak wiele wyschłych kości zostaje ożywionych.

d. Ks. Ezechiela 37:15–28. Ezechiel prorokuje, że drewno Judy i drewno Józefa stanie się jednym w ręku Pana.

W 597 roku przed Chrystusem Król Babilonu, Nebukadnesar, wziął do niewoli wielu ludzi z królestwa Judy. Pośród wziętych do niewoli był Ezechiel, którego Pan powołał na proroka pięć lat później. Ezechiel służył ludowi zesłanemu na wygnanie aż do roku 570 przed Chrystusem.

Zapisy Ezechiela zawierają upomnienia i obietnice, które dotyczą nie tylko starożytnego Izraela, ale całego Izraela, w tym również członków Kościoła w dzisiejszych czasach. Chociaż Jerozolima została zniszczona, Ezechiel przewidział dzień, kiedy Izrael zostanie zgromadzony i przywrócony.

- Kim są „pasterze Izraela”, o których mówi Ks. Ezechiela 34? W jakim sensie każdy z nas może uważać się za pasterza Izraela?
- W jaki sposób Zbawiciel jest dla nas pasterzem? (Zob. Ks. Ezechiela 34:11–16; Ks. Psalmów 23).

- Co to znaczy „stworzyć [...] nowe serce i nowego ducha”? (Ks. Ezechiela 18:31). W jaki sposób możemy doświadczyć tej przemiany serca? (Zob. Alma 5:7–14).
- W proroctwie zapisanym w Księdze Ezechiela 37:15–28 jedną z rzeczy reprezentujących drewno Judy jest Biblia. Jedną z rzeczy reprezentujących drewno Józefa jest Księga Mormona. Jakie błogosławieństwa przyszły z powodu posiadania Księgi Mormona jako dodatku do Biblii?

Dodatkowa lektura: Ks. Ezechiela 2.

„A wszystko będzie żyć tam” 44

Ks. Ezechiela 43–44; 47

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. Ks. Ezechiela 43:1–12; 44:6–9, 23. Ezechielowi zostaje ukazana wizja świątyni w Jerozolimie.

b. Ks. Ezechiela 47:1, 6–12. Ezechiel widzi rzekę płynącą ze świątyni, która daje życie na pustyni i uzdrawia Morze Martwe.

c. Ks. Ezechiela 47:2–5. Ezechiel odmierza głębokość rzeki i odkrywa, że wody stają się za każdym razem głębsze, kiedy po nich brodzi.

- Czego uczycie się o świątyni z Ks. Ezechiela 43:1–12 i 44:6–9, 23?
- W nawiązaniu do wizji Ezechiela, jakie zmiany zaszły na pustyni w Judei i Morzu Martwym położonym na wschód od Jerozolimy z powodu rzeki wypływającej ze świątyni? (Zob. Ks. Ezechiela 47:6–12). W jaki sposób woda życia dostępna w świątyni uzdrawia i daje życie małżeństwom, rodzinom, naszym przodkom, Kościołowi?

W czasie studiowania materiału zawartego w Ks. Ezechiela 47:1, 6–12, możecie również zechcieć przestudiować Objawienie 22:1–3 i 1 Nefi 8:10–11; 11:25. Zwróćcie uwagę na podobne opisy w tych fragmentach.

„Jeśli mam zginąć, to zginę” 45

Ks. Daniela 1; 3; 6; Ks. Estery 3–5; 7–8

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. Ks. Daniela 1. Daniel i jego przyjaciele odmawiają jedzenia potraw ze stołu króla Nebukadnesara (1:1–16). Pan błogosławi Daniela i jego przyjaciół dobrym zdrowiem i mądrością (1:17–21).

b. Ks. Daniela 3. Szadrach, Meszach i Abed-Nego odmawiają czczenia bałwana króla Nebukadnesara (3:1–12). Król Nebukadnesar wrzuca ich do rozpalonego pieca i Pan wybawia ich od śmierci (3:13–30).

c. Ks. Daniela 6. Mężowie króla Dariusza przekonują króla, aby podpisał dekret, który mówił o tym, aby przez 30 dni wszystkie modły były wznoszone w jego stronę a nie w stronę jakiegoś innego człowieka lub Boga (6:1–9). Daniel modli się do Boga wbrew dekretowi króla (6:10–13). Karą za nieposłuszeństwo w przestrzeganiu dekretu jest

wrzucenie Daniela do lwiej jamy (6:14–17). Pan wysyła anioła, aby ochraniał Daniela (6:18–23).

d. Ks. Estery 3–5; 7–8. Mordochaj, kuzyn Estery odmawia kłaniania się Hamanowi (3:1–4). Haman przekonuje króla Achaszwerosza do przygotowania dekretu, na mocy którego nastąpiłaby zagłada wszystkich Żydów w królestwie (3:5–14). Estera dowiaduje się o planie Hamana, mającym na celu zabicie jej ludu i ryzykuje życiem prosząc króla Achaszwerosza o pomoc (4:1–17). Król spełnia prośbę Estery i przychodzi ona na ucztę, na której jest Haman (5:1–8). Na uczcie Estera wyjawia spisek Hamana, który chce zabić Żydów (7:1–6). Król wiesza Hamana (7:7–10). Król obdarza honorami Mordochaja i spełnia prośbę Estery o unieważnienie dekretu Hamana (8:1–17).

Daniel, jako młody chłopiec został zabrany do niewoli z Jerozolimy do Babilonu. On i wielu innych obiecujących młodych Hebrajczyków — w tym jego przyjaciele Szadrach, Meszach i Abed-Nego — zostali wychowani na dworze króla Nebukadnesara.

Estera była Żydówką, która żyła wkrótce po Danielu. Kiedy zmarli jej rodzice, była wychowywana przez jej kuzyna, Mordochaja. Estera była bardzo piękna i Achaszweroszowi, królowi Persji i Medii, tak bardzo podobała się, że uczynił ją królową.

- Co zaproponowali Daniel i jego przyjaciele, kiedy podano im królewskie mięso i wino? (Zob. Ks. Daniela 1:8–14). W jaki sposób błogosławieństwa, które otrzymali, są podobne do obietnic danych nam przez Pana, kiedy zachowujemy Słowo Mądrości? (Zob. Ks. Daniela 1:15, 17; 20; NiP 89:18–20).
- Co się stało, kiedy Szadrach, Meszach i Abed-Nego zostali wrzuceni do pieca? (Zob. Ks. Daniela 3:21–27). Kto był z nimi w piecu? (Zob. Ks. Daniela 3:25). W jaki sposób pomaga nam Zbawiciel, kiedy zwracamy się do Niego w czasie naszych prób?
- Jakim wyzwaniom stawiamy dzisiaj czoło, które wymagają odwagi Estery? Jakie otrzymamy błogosławieństwa, jeśli będziemy dążyli do zrobienia czegoś, co jest prawe, nawet wtedy, kiedy stawiamy czoło trudnym konsekwencjom?

Dodatkowa lektura: Ks. Estery 1–2; 6; 9–10.

„Królestwo, które na wieki nie będzie zniszczone” 46

Ks. Daniela 2

Przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. Ks. Daniela 2:1–23. Król Nebukadnesar ma sen i rozkazuje swoim doradcom opowiedzieć go i wyłożyć (2:1–13). Daniel modli ze swoimi przyjaciółmi i Bóg objawia mu sen i jego znaczenie (2:14–23).

b. Ks. Daniela 2:24–49. Daniel wyjawia, że sen króla Nebukadnesara przepowiada wzrost i upadek wielkich królestw na ziemi i triumf królestwa Boga w dniach ostatnich nad wszystkimi innymi królestwami.

- W jaki sposób Daniel opisał wspaniały obraz tego, co król widział w swoim śnie? (Zob. Ks. Daniela 2:31–33). Co przedstawiały inne części obrazu? (Zob. Ks. Daniela 2:36–43).

- Co przedstawia „kamień [...] oderwany bez udziału rąk”? (Zob. Ks. Daniela 2:44–45; NiP 65:2). Co prorokował Daniel na temat Kościoła w dniach ostatnich? (Zob. Ks. Daniela 2:34–35, 44). W jaki sposób wypełnia się dzisiaj proroctwo Daniela, mówiące że Kościół „wypełni całą ziemię” i że „nigdy nie zostanie zniszczony”?

Dodatkowa lektura: Nauki i Przymierza 65.

„Zabierzmy się do budowy” 47

Ks. Ezdrasza 1–8; Ks. Nehemiasza 1–2; 4; 6; 8

Z modlitwą przestudiuj następujące fragmenty z pism świętych:

a. Ks. Ezdrasza 1–6. Król Cyrus uwalnia Żydów będących w niewoli w Babilonie i zachęca ich do powrotu do Jerozolimy i odbudowy świątyni (Ks. Ezdrasza 1). Zerubbabel i Jeszua przyprowadzają z powrotem około 50 000 ludzi do Jerozolimy i zaczynają odbudowę świątyni (Ks. Ezdrasza 2–3). Samarytanie oferują pomoc przy budowie świątyni, która nie zostaje przyjęta, po czym usiłują powstrzymać pracę wstrzymując odbudowę (Ks. Ezdrasza 4). W kilka lat później prorocy Aggeusz i Zachariasz nawołują Żydów do ukończenia świątyni; Samarytanie w dalszym ciągu przeciwstawiają się temu (Ks. Ezdrasza 5; zob. również Ks. Aggeusza 1). Król Dariusz wznawia dekret Cyrusa mówiący o odbudowie świątyni i zostaje ona ukończona i poświęcona około roku 515 przed Chrystusem (Ks. Ezdrasza 6).

b. Ks. Ezdrasza 7–8. Ezdrasz otrzymuje pozwolenie od króla Persji, Artakserksesa, na przyprowadzenia z powrotem jeszcze jednej grupy Żydów do Jerozolimy. Ezdrasz i jego lud pości i modli się i Pan ich ochrania.

c. Ks. Nehemiasza 1–2; 4; 6. Kiedy Nehemiasz dowiaduje się że Żydzi, którzy powrócili do Jerozolimy, znajdują się w „wielkiej biedzie i pohańbieniu”, otrzymuje pozwolenie od króla Artakserksesa, aby pójść do Jerozolimy i odbudować mury miasta (Ks. Nehemiasza 1–2). Wrogowie Żydów próbują przeszkodzić im w odbudowie murów. Nehemiasz posuwa się z pracą do przodu, dopóki mury nie zostaną ukończone (Ks. Nehemiasza 4; 6).

d. Ks. Nehemiasza 8. Po odbudowie murów dookoła Jerozolimy, Ezdrasz czyta pisma święte ludowi. Lud płacze i pragnie być posłuszny słowom prawa.

Po śmierci Nebukadnesara w roku 562 przed Chrystusem, Babilon szybko rośnie w siłę. W roku 539 przed Chrystusem Babilon napada na Medejczyków i Presów, którzy zjednoczyli się pod przywództwem Cyrusa (zob. Ks. Daniela 5). Niepodobny do Nebukadnesara, Cyrus, był łaskawym władcą, który traktował podbity lud z łagodnością i szanował ich religię.

Wkrótce po przejęciu Babilonu, Cyrus zachęcił Żydów (Izraelitów) w swoim imperium, aby wracali do Jerozolimy i odbudowali świątynię.

W roku 458 przed Chrystusem Ezdrasz, kapłan żydowski i skryba, przyprowadził z powrotem jeszcze jedną grupę Żydów do Jerozolimy z Babilonu.

Nehemiasz, Żyd który dzierżył ważny urząd podczaszego na dworze króla Babilonu, otrzymał królewskie polecenie upoważniające go do odbudowy murów Jerozolimy. Nehemiasz i Ezdrasz pracowali razem, aby pomóc Żydom wykonać to zadanie.

- Co zrobił Nehemiasz, kiedy Sanballat prosił go, aby przerwał pracę i spotkał się z nim? (Zob. Ks. Nehemiasza 6:1–4). W jaki sposób niektórzy ludzie próbują oderwać członków Kościoła od pracy Pana w dzisiejszych czasach? W jaki sposób powinniśmy odpowiadać na takie próby?
- Jak długo Ezdrasz czytał pisma święte ludowi? (Zob. Ks. Nehemiasza 8:3, 17–18). W jaki sposób odpowiedział na to lud? (Zob. Ks. Nehemiasza 8:3, 6, 9, 12). W jaki sposób możemy być bardziej uważni, kiedy czytamy pisma święte? W jaki sposób możemy rozwinąć entuzjazm dla pism świętych, jaki mieli ci ludzie?

Dodatkowa lektura: Ks. Aggeusza 1; „Ezdrasz", Słownik biblijny, strona 669; „Nehemiasz", Słownik biblijny, strona 738.

„Wielki i straszny dzień Pana"

Ks. Zachariasza 10–14; Ks. Malachiasza

48

Przestudiuj Księgę Zachariasza 10–14 i Księgę Malachiasza.

- Zachariasz i Malachiasz prorokują o wielu wydarzeniach w dniach ostatnich. Jakie wydarzenia są opisane w następujących fragmentach?

  Ks. Zachariasza 12:2–3, 8–9

  Ks. Zachariasza 14:3–4 (zob. również NiP 45:48)

  Ks. Zachariasza 12:10; 13:6 (zob. również NiP 45:51–53)

  Ks. Zachariasza 14:5 (zob. również NiP 88:96–98)

  Ks. Zachariasza 14:9

  Ks. Zachariasza 14:12–13; Ks. Malachiasza 3:19–21 (zob. również 1 Nefi 22:15–17, 19)

  Ks. Malachiasza 3:1

  Ks. Malachiasza 3:23–24 (zob. również NiP 2; 110:13–16)

- Malachiasz powiedział, że ludzie „oszukują Boga", kiedy nie płacą dziesięcin i ofiar (Ks. Malachiasza 3:8–9). W jakim sensie jest to prawdą?
- Co to znaczy „zwrócić serca ojców ku synom, a serca synów ku ich ojcom"? (Oznacza to zostać zapieczętowanym na wieczność do wszystkich naszych przodków — naszych „ojców" — i do wszystkich naszych potomków — naszych „synów" — poprzez kapłańską moc zapieczętowania i obrzędy świątynne dla żyjących i za zmarłych).
- W jaki sposób czuliście się, kiedy wasze serce zwróciło się ku waszym przodkom, kiedy wykonywaliście dla nich pracę genealogiczną i pracę świątynną? W jaki sposób obietnice przymierzy świątynnych zwróciły wasze serce do waszych rodziców, współmałżonków i dzieci?

Dodatkowa lektura: Nauki i Przymierza 45.

KOŚCIÓŁ
JEZUSA CHRYSTUSA
ŚWIĘTYCH
W DNIACH OSTATNICH

Na okładce: *Anna przedstawia swego syna Samuela Heliemu* — Robert T. Barrett
Wydane przez Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich
Salt Lake City, Utah

© 1996, 2001 by Intellectual Reserve, Inc.
Wszelkie prawa zastrzeżone
Printed in the USA

Zatwierdzenie wersji angielskiej: 1/01
Zatwierdzenie do tłumaczenia: 1/01
Tłumaczenie z *Old Testament: Class Member Study Guide*
Polish
34592 166

POLISH
4 02345 92166 6
34592 166